ਵੀ. ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ (ਡੀ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਏ.ਐਨ.ਆਰ. A

v.

ਐਲ. ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ (ਡੀ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1021-1026)

ਜੁਲਾਈ 17, 2020 B

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ - ਇੱਕ 'ਆਰਵੀਐਨ' ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ('ਐਲਐਨ' ਅਤੇ 'ਆਰਐਨ') ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਨ

ਬੇਟੀਆਂ - 'ਐਲਐਨ' ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ - 'ਆਰਐਨ' ਦਾ ਵਿਆਹ 'ਆਰਕੇ' ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ C
ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - 'RN' ਦੀ ਮੌਤ 01.06.1955 ਨੂੰ ਹੋਈ -
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ (ਪੰਜ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ - ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ (ਪੰਜਵੇਂ ਪੜਾਅ / ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ 'ਐਲਐਨਜ਼' ਸ਼ਾਖਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਚਾਰ ਲੇਗੇਟਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ- 'ਐਲਐਨ' ਅਤੇ 'ਆਰਐਨ' ਦੇ ਭਤੀਜੇ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ (ਡੀਟੀਡੀ.10.05.55) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ D
'ਆਰਐਨ' ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1932 ਵਿੱਚ 'ਆਰਐਨ' ਅਤੇ 'ਐਲਐਨ' ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ - ਉਪਰੋਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਆਰਕੇ' ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ 'ਆਰਐਨ' ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਵੰਡਿਆ ਦਰਜਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 10.05.1955 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਿਤੀ 11.05.1955 ਨੂੰ 'ਐਲ.ਐਨ.' ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ' E
ਕੇਸ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 68, 1872 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਧਾਰਾ 69, 1872 ਐਕਟ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ F
ਧਾਰਾ 68 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ
ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਆਰਐਨ' ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 12.05.1955 ਹੈ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

11.05.1955 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜਵਾਬ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਹੈ
11.05.1955 ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਫਿਰ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ G
ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ 'ਐਲਐਨ' ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਰ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਐਲਐਨ' ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਆਰਐਨ' ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, H

'ਆਰ.ਐਨ.' ਦੀ ਮੌਤ 01.06.1955 ਨੂੰ, ਭਾਵ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ - ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 (2), 1937 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, 'ਆਰਕੇ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਭਰੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 (1), 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ - ਜਦੋਂ
ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ,

ਇਸ ਨੇ 'ਐਲਐਨਜ਼' ਸ਼ਾਖਾ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਜਾਂ.2, ਆਰ.2 - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 – ਐਸ.19 - ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਐਸ.ਐਸ.3, 33, 40-43, 68, 69, 71 – ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 – ਐਸ.ਐਸ.2, 3, 5 – ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1898 – ਐਸ.145 – ਐਸਟੋਪਲ/ਵੇਵਰ/ਸਹਿਮਤੀ – ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 – ਧਾਰਾ 57, 59, 63, 119, 211 – ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 – ਐਸ.6 – ਪਿੱਠ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤ – ਬਚਾਅ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ – ਹਿੰਦੂ ਵਿਲਜ਼ ਐਕਟ, 1870 – ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1865 – ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਐਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1881।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਜਾਂ.II, r.2 – ਸਕੋਪ – ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਜਾਂ.II, rr.2, 3 – ਨੇ ਕਿਹਾ: ਚਾਹੇ ਇਹ ਜਾਂ. II, r.2(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ
ਜਾਂ. II, r.2(3), ਜੋ ਘਾਤਕ ਨਤੀਜੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 – ਧਾਰਾ 19 – ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ
ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 119, 1925 ਐਕਟ - ਚਰਚਾ - ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 - ਸ.119.

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਸ.33 – ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਸ.33 – ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
11, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. – ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਸ.11.

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਧਾਰਾ 33 – 'ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ' – ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: 'ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ', ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੈ।
H

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਧਾਰਾ 68 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69 – ਹੈਲਡ: ਸ. 69 ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਧਾ

ਰਾ 68 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ - ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 68 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋੜ ਕਿ ਤਸਦੀਕ
ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਧਾਰਾ 69 – ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਬੂਤ B
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ - ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ: ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ

ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। C

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਇੱਛਾ - ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ
ਕਿਸੇ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੈ D
ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਇੱਛਾ - ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੈ
ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰੋਪੋਂਡਰ - ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਝ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ E
ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ - ਵੰਡ - ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ - ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 - ਐਸਐਸ 6 ਅਤੇ 30. F

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ - ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ G
ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਹਿੱਸਾ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨੰਗਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

H

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - 1956 ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ - ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 - ਧਾਰਾ 30.

ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 – ਧਾਰਾ 3 – ਲਾਗੂ - 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 s.3(1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ – ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 - ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ
1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰੋ - ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਇਆ
ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ - ਵਿਧਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਾਂਗ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇ ਨਹੀਂ
ਬੇਨਤੀ - ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 – ਧਾਰਾ 40-42 - ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ - ਵੱਖ ਹੋਣਾ - ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ - ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ
ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ
ਨੋਟਿਸ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਧਾਰਾ 14 (1), (2) – ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ - 'ਦਿਲਚਸਪੀ' - ਅਰਥ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.
H

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ A

ਹੋਲਡ: 1. <u>ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਜਾਇਦਾਦ</u>

ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ (1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਅਤੇ 1985 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649- ਪੰਜਵੇਂ ਪੜਾਅ/ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ,
ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ), ਉਹੀ ਹੈ. 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਸੋਲਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। B ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ
1958 (ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ), ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 (ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ C
ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ। 1981 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 632 (ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪੜਾਅ) 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਆਈਟਮਾਂ
ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਓ.ਐਸ.
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1958 ਦਾ ਨੰਬਰ 71, ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੀ
ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ 93 ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 44] [693-B-D]

<u>CPC ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

E
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ
1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਫ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਪੇਸ਼ ਸੂਟ। 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ G ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ
ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ। ਫਿਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਜਾਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ
H ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਰਾਹਤਾਂ ਵਾਸਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਹੀ ਕਾਰਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੋ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ। ਅੰਤਰ
ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਤੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ
ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ
ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਵਿੱਚ ਕੈਪਚਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਦਾਅਵਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (2) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵ 1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਲੇਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ
ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਕਦੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36, 1963) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਵਸੀਲ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਸੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ
H

ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ

ਇ

ਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਕਾਇਆ ਕਿਹਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ। ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਹਾ' ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36
ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਮੁਕੱਦਮਾ (1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89) ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
1977 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫੁੱਲਣ 'ਤੇ
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, B
ਉਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36
1963 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ. [ਪਾਰਸ 46-50] [693-ਈ-ਜੀ; 694-ਸੀ-ਐਚ;
695-ਏ, ਐਚ; 696-ਏ-ਸੀ, ਐਚ; 697- ਏ-ਬੀ]
ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਂਚਰਟੈਕ ਹੱਲ C
(ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 625 : [2012] 7 ਐਸਸੀਆਰ 933 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ
'ਤੇ।

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ
ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ D
ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਤ ਅਸਥਾਈ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ।
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦਿਲਚਸਪੀ
ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ
ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ E
ਖਾਂਦੀ ਹੈ,
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਬਚਤ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਬਣ ਗਈ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। F
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇੱਛਾ। ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ G
ਸੁਪਰਵੈਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ। ਉਸ ਦੀ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਲਈ ਬਾਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ.
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਉਦਾਹਰਣ (III) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ H ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ

ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਬਾਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਗੇਟ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਣਨਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ

ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ

ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1963 ਵਿੱਚ ਜਾਂ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਅਧਿਕਾਰ ◌ਾ◌ੰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

ਜਦੋਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। [ਪਾਰਸ 50-52] [697-C; 698-A; ਈ-ਐਚ; 699-A-C]

ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗਣਾ ਹੋਵੇ

ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ

ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਤਕ ਨਤੀਜੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।
1958 ਦਾ 71, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ
ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ (1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1989) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ। 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀ ਜੋ
ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਸਨ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਉਲਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 54] [699-F-H; 700-A-B]

H

ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ A ਇਹ ਫਰਮਾਨ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

STOPPEL, ਛੋਟ, ਸਹਿਮਤੀ

1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਪੰਜਵਾਂ B
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੀ.
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। C
ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ,
ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਆਈਟਮਾਂ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤਹਿਤ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। D
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚਾ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ
ਭਾਰਤੀ ਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ F ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ
ਵਿਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ
ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ G
ਜਾਇਦਾਦਾਂ (ਬਹੁਤ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਨ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ)। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ
H

ਇਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1963 ਦੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਦੂਜਾ,
ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ-11 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ,

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ, ਆਰ.
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸਰਕਾਰ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 10.05.1955 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ,

ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਦੋਵੇਂ, 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਲਾਹੇਵੰਦਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ

ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ । [ਪਾਰਸ 55, 56] [700-D-G; 701-A-H; 702-A- C]

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਤੋਂ

ਇਹ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹਿੱਤ

ਲ

ਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਏ, ਜੋ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਸੀ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

B

ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1983 ਦੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿਚ ਵੀ,
ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

D

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਉਣਾ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ

ਈ 1958 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤਰ-ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ। ਉਹ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ

F

ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤਹਿਤ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ. 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਛੂਤਾ ਹੈ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਹੈ

ਜੀ

ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਸ਼ਾਖਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਫਰਮਾਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

H

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ 1981 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ (ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ) ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਈਟਮਾਂ 5 ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਸੀ
ਅਤੇ 6 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜੁਡੀਕਾਟਾ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ

ਪੇਸ਼ ਸੂਟ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਸੈੱਟ-ਅੱਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ

1981 ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਕੁਆ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ)

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿਚ 5 ਅਤੇ 6) 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਆਈਟਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ , ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਐਸਟੋਪਲ। [ਪਾਰਸ 57] [702-D-H; 703-A-H; 704-A]

ਸ਼ਾ ਮਲਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਸੀਵਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਸਲੇਮ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 98 : [1953] ਐਸਸੀਆਰ 351; ਡਾ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 698: [2004] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 43 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

G

ਕੀ 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ
ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

[ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33, 68 ਅਤੇ 69]

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਦਾ ਢੰਗ

H ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਇਹ A ਹੈ
ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਐਕਟ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। A

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
ਸਬੂਤ, ਫਿਰ, ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ'। 'ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਅਜਿਹਾ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 'ਲੱਭਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ

ਚਿੰਤਤ, ਇਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ. ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਾਗਲ, ਸ਼ਬਦ "ਲੱਭਿਆ" ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਈ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੈ
ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗਵਾਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਾਂ। (ਪਾਰਸ 58, 59, 61 ਅਤੇ 64) [704-ਬੀ-ਡੀ, ਈ, ਜੀ; 705-A-B; 706-C]

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1898 (ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ) ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਸੀ।

ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਬੀ ਪਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ, ਅਰਥਾਤ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ,

ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਕੀ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ', ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਟੈਸਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ। ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਲੇਖ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੧ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਸਨ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 10.5.1955 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸੀ

ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਪਾਲਣਾਯੋਗਤਾ

ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਕਿ ਹੈ

ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-ਬੀ 7 (ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਗਵਾਹੀ) ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੀ 13 (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਸੀ

ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 66-68) [707-D-F; 708-G-H; 709-A-E]

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੬੯ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਲੋੜ ਤੋਂ

ਐਕਟ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਭਾ

ਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਢੰਗ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ

B

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

C

ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

D

ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ

ਸ

ਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਈ ਗਵਾਹ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

F

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਵਾਂ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

G

ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 70, 71][710-ਸੀ-ਐਚ; 711-ਏ]

ਧਾਰਾ ੬੯ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਸਾਬਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

H

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਲੋੜਾਂ ਹਨ

ਧਾਰਾ 69 ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ

ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬੀ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ
ਇੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ

ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਬੀ 7 ਅਤੇ ਬੀ 13 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਨਾਲ ਹੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਵਾਹ) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰ ਪੰਨਾ ਚਾਚੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 73, 74) [712-B-H]

5. <u>ਕੀ ਬੀ 10 (ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ) ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ?</u>

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦਾ
ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ ੧ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਖ ਦੀ ਖੋਜ
ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
H

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਈਸਟੋਪੇਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ B
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ, ਜੋ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇੱਛਾ। [ਪਾਰਸ 76, 77] [713-C-G] C

ਇੱਛਾ: ਕੀ ਇਹ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੈ?

ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੀ
ਐਮ.ਐਲ.ਸੀ. ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੀ D
ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈਗੇਟ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਗੇਟ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ E
ਹੋਰ ਲੇਗੇਟ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ F
ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲੇ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ G
ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਿਊਬ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਐਕਸ 1 ਦਿਖਾਏਗੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਚਰਣ ਦਾ ਇਹ ਕੋਰਸ
H

ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ, ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਡਾ. ਸੀ. ਐਸ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਸੀ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ ਸੀ। PW1, ਤਰਫ਼ੋਂ ਗਵਾਹ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ। PW1 ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਬੀ 9 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਲੀਗੇਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਖੇਡ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ [B13] ਜੋ

ਕੀ 145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਹਨ], ਉਹ

ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 2-3 ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਦਾ ਸਬੂਤ

PW1 ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ

ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 01.06.1955 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬੀ 1 ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।
10.05.1955, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਅਤੇ,
H

ਇਸ ਲਈ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ। ਅਜੇ ਵੀ

ਇ

ਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਬੀ 10-ਵਿਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 10.05.1955 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 82, 83 ਅਤੇ 85) [716-ਡੀ-ਐਚ; 717-ਏ-ਈ; 718-ਏ-ਸੀ]

ਕੀ ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੈ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ [ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1173] B ਅਤੇ ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸਲਾਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸਲਾਖੇ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 79]

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ C
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ
ਜੇ ਬੀ 1 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਸਮੇਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ

ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗਿਆ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ D
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਦੋ ਰੰਗ ਹਨ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਵੰਡ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਵੰਡ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ E
ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਐਲਾਨ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਕੀ ਹੈ
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 30 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ F
ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਭਾਵ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਹੈ

ਵੰਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇ G
ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ. ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਆਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

H

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ -14 (ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਇਹ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵੰਡ, ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 97, 98 ਅਤੇ 101) [733-C-E; 734-C-G; 734-A]

ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ. ਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। [1980] 2

SCR 1130; ਕੇ.ਐਸ. ਪਲਾਨੀਸਾਮੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.

v. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਤੇ ਗੋਬੀਚੇਟੀਪਾਲਯਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ। (2017) 13 ਐਸਸੀਸੀ 15 : [2017] 4 ਐਸਸੀਆਰ 511; ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 79 : [1985] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 169 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ
ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ? ਕੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956</u>?

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਲਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ
ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਰਦਾਦਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਸਿੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ (ਹਿੰਦੂ ਗੇਨਜ਼ ਆਫ ਲਰਨਿੰਗ 1930 ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ)। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1865 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ
H

ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ। ਹਿੰਦੂ ਵਿਲਜ਼ ਐਕਟ 1870 ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਏ
(ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1865 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਐਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1881 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ, ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਵੀ ਇਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, B
1925 ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 57 ਰਾਹੀਂ ਭਾਗ VI ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡਿਕਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
1 ਜਨਵਰੀ 1927 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ C
ਇਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ
(ਅ) ਧਾਰਾ 57. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1927 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ਼ਰੀਬ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਲੋੜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ D
1 ਜਨਵਰੀ, 1927। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਸੰ
ਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਾਰਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਸ਼ੇਅਰ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ F ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨੰਗਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 102, 104 ਅਤੇ 106) [735-C-H; 736-A, D-E; 739-A-B]
ਐਮ.ਐਨ. ਆਰਿਆਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਡੀ. ਸੁਬਰਾਯਾ ਸੇਟੀ (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
1; ਜਲਜਾ ਸ਼ੇਧਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਲਕਸ਼ਮੀ ਸ਼ੇਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। G
(1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 773 : [1974] 1 ਐਸਸੀਆਰ 707; ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਵਿ.
ਸਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 46 : [2008] 7 ਐਸਸੀਆਰ 1 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

"ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾ" 23ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 341-342 (ਪੈਰਾ
228) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. H

8.2 ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਚਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ

ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ

ਦਿਲਚਸਪੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਟਸ ਐਂਡ ਬਾਊਂਡਸ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ । ਇਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਵੰਡ ਵੀ ਹੈ

ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਾਰ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 2005 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ
ਵੰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ
H

ਜਾਇਦਾਦ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ

ਵੰ

ਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਜਾਇਦਾਦ" ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜੋ

B

ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 107, 108] [739-G-H; 740-A-G; 741-C-D]

"ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾ": 23 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ [ਪੈਰਾ 228 ਕਲਾਜ਼]
(6) ਪੰਨਾ 342 'ਤੇ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

C

9.1 <u>ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>
<u>ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1937 (1937 ਦਾ XVIII)</u>

1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਹਿੰਦੂ ਮਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ

D

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਈ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿੰਨਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹਿੱਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ

E

ਦਯਾਬਾਘਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ

F

ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ "ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਧਾਰਾ 3 (1) ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਹੀਂ
ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 2 ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਕਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ

G

ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਪਰਿਵਾਰ। ਇਹ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਭਿਨੈ ਕਰਕੇ ਧੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

H

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣਾ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ
ਜਾਇਦਾਦ", ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 3 (1), ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹੈ

ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, 1937 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਇਹ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1937 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਕਟ 1956), ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹਿੰਦੂ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ
ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 3 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗੀ। ਧਾਰਾ 3 (1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ:

1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਪਰ ਐਕਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਬੁਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਵਿਧਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੀ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ

H

ਅਤੇ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀ
ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 1937 ਐਕਟ।

B

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 01.06.1955 ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਧਾਰਾ 14 ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ, ਆਰ.
ਵਿਧਵਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ 1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਦਲਵੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਜੋਂ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

C

ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵੇਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ

D

1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵੀ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1.6.1955 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਬਚਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। 1958 ਦੇ ਓਐਸ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

E

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 108] [742-F-H; 743-A-F; 745-B-H; A-B]

ਸਤਰੂਘਨ ਈਸਰ ਬਨਾਮ ਸਬੂਜਪਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 272: [1967] 1 ਐਸਸੀਆਰ 7 - ਭਰੋਸੇ.

F

'ਦਿਲਚਸਪੀ' ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2005 ਦੇ ਐਕਟ 39 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

G

ਜੋ ਚੀਜ਼ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ I ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਲਈ

H

ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵਿਆਜ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ. ਵਿਘਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ

ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ

ਧਾਰਾ ੬ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (30) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ 'ਵਿਆਜ' ਨੂੰ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 109, 110] [746-B-G]

10.1 <u>ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?</u>

ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੀ ਰੰਗਾਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ,

D ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ ਹੈ,

ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਇੱਛਾ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ,
ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ ਸੈੱਟ-ਅੱਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ
ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਆਪਣੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸੜ ਵੰਡ। [ਪਾਰਸ 112, 117] [747-C-F; 749-G-H; 750-A]

10.2 ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਵੇ? ਇੰਟਰਰੇਗਨਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ
ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਂਝਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਵੰਡ, ਕੁਆ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੰ

ਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਹੋਵੇ
ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ
ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ
ਕੇਵਲ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਵਿਵੇਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਵਤ ਹੋਵੇ
ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਸਹਿਭਾਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ G ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਪਰ ਇਹ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਰਣਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ
ਇੱਕ ਇੰਟਰਾ-vivos ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ
ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਰਹਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੰਨਿਆ
ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰੇਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਦਦਗਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 120, 123, 124 ਅਤੇ 128) [751-
B; 754-ਡੀ-ਜੀ; 755-ਏ-ਸੀ; 756-D-G]
ਸਿੱਧੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਰਾਇਣ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 487: [1954] ਐਸਸੀਆਰ 177; ਐਮ.ਵੀ.ਐਸ. ਮਨੀਕਯਾਲਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਵੀ.ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 470: [1966] 1 ਐਸਸੀਆਰ 628 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਅਯਾਗਰੀ ਵੈਂਕਟਰਮਈਆ ਅਤੇ ਅਨਾਧਰ ਵੀ. ਅਯਾਗਰੀ
ਰਮਾਇਆ (1902) ਆਈਐਲਆਰ 25 ਮਦਰਾਸ 690; ਵੈਂਕਟਚੇਲਾ
ਪਿਲੇ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨਈਆ ਮੁਦਲਿਆਰ (1870) 5 ਐਮ.ਐਚ.ਸੀ.ਆਰ. 166 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

11. <u>ਕੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ?</u>

ਵਸੀਅਤ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖਰੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1932 ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਘੋਸ਼ਣਾ। 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖਰੀਦ ਦਾ ਕੇਸ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ 'ਅੱਜ' ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ

ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਡਾਗੜ੍ਹਾ A
ਰਾਘਵੈਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ 10.05.1955 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹੋ। ਜੇ ਮਾਮਲਾ ਹੈ B
1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਹੈ,
ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ C
ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ, ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 10.5.1955 ਤੋਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ,
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਬਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ
01.06.1955 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੰਚਾਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜੋ ਜਾਅਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ [ਪੈਰਾ 130][758-
D-H; 759-A-C] E
ਅਡਾਗਦਾ ਰਾਘਵੈਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਅਡਾਗਦਾ ਚੇਂਚਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 136: [1964] 2 ਐਸਸੀਆਰ 933 - ਭਰੋਸੇ.

12. ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ B1 ਬਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ? F

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ. ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਜਾਂ ਕੀ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।
ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੋਡ G ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 137] [761-E-F]

H

13. <u>ਕੀ B1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ</u>

ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਟੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, B1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਇਕੱਲੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। 'ਵੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। B10-ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 138, 139) [761-G-
H; 762-D]

14. <u>ਕੀ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ</u>

108. B1 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ
10.05.1955 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ
"ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ
11.05.1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

16.05.1955 ਨੂੰ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ B1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੀ 1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ. ਸਵਾਲ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ. 'ਤੇ
ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਸੰਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 'ਏ' ਧਿਰ ('ਏ' ਧਿਰ ਨੰਬਰ 1 ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਰੰਗਾਸੁਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਬੀ 2 ਵਿੱਚ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੀ 2-ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਤੋਂ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ
ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ

ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬੀ 2 ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸ

ਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਪ੍ਰੋਬੇਟ, ਮੈਟ੍ਰੀਮੋਨੀਅਲ, ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਜਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਧਾਰਾ ੪੨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ B
ਢੁਕਵਾਂ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ B1 ਦੀ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ 12.05.1955 ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ
12.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਜਵਾਬ

ਸੀ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 11.05.1955 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ 11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਮਾਰਕਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ B1 ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ
ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ। B1 ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ D
ਅਖ਼ਬਾਰ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 12.05.1955 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ B1 ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 10.05.1955 ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਵਸੀਅਤ 10.05.1955 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ, ਕੋਈ E ਨਹੀਂ
ਸ਼ੱਕ, 10.05.1955 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
ਪਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ F
ਵੱਖਰਾ, ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੀ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿਕਾਰੀ, ਯਾਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ.
ਇਹ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੀ
ਨੋਟਿਸ ਦੋ ਦਿਨਾਂ, 10.05.1955 ਅਤੇ 12.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਬੀ 1 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦੇਵੇਗਾ. ਜੇ ਇਹ

H

ਅਦਾਲਤ ਬੀ 1 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਹੈ, ਫਿਰ, 11.05.1955 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜਵਾਬ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ 11.05.1955 ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਹੈ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਇਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ
ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋੜ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ

10.05.1955, 11.05.1955 ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ 1 ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਸੀ। 11.05.1955 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 12.05.1955 ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਨੋਟਿਸ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ
ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 1.6.1955 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਐਚ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ
H

ਨਾਇਡੂ ਸ਼ਾਖਾ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਹਿੰ

ਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 140, 142, 147, 148 ਅਤੇ 153)
[762-ਈ-ਐਚ; 763-ਏ, ਸੀ-ਈ; 765-ਸੀ-ਐਚ; 767-ਐਫ-ਐਚ; 766-ਏ; 768-ਏ-ਜੀ]

B

ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਬਨਾਮ 14 (2)
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ 1956

ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ' ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਇਹ

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ

C

ਉਸ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ੀ ਲਓ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ। ਉਹ
ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਸਮੀ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਟੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਮਕਸਦ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ

D

ਸਪਸ਼ਟ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ

ਲਾਈਫ ਅਸਟੇਟ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ 10.05.1955 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ

E

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਈ।
ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

F

ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੱਛਾ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ

G

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

H

ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 167, 169) [780-ਬੀ-ਜੀ; 781-E]

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 75 : [2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 799 – ਵੱਖਰਾ।

ਸੀ. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ C ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਥਿਰੂਕੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 1697: [1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1068 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ 'ਤੇ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ 'ਕਬਜ਼ਾ' ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ
ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89/83 ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ
ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71/58 ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ.

ਏਰੰਮਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਖਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ:

01.06.1955 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਜਾਂ 3 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ। ਫੈਸਲਾ <u>ਕੋਟ੍ਰੁਸਵਾਮੀ ਕੇਸ</u>, B
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੈਟਨੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ) <u>ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ</u> ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1786 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਹੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

ਐ
ਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ <u>ਕੋਟ੍ਰੁਸਵਾਮੀ ਕੇਸ</u> ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 172 (ਪੈਰਾ 14) ਅਤੇ ਸ਼ਿਆਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
<u>ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਰਮਾ ਕਾਂਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।</u> 2018 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 981 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। <u>ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ</u>, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 173] [783-E-H; 784-A-
ਬੀ, ਈ; 785-C-E] E
ਏਰੰਮਾ ਬਨਾਮ ਏਰੰਮਾ ਵੀ. ਵਿਰੁਪਾਨਾ ਏਅਰ 1966 ਐਸਸੀ 1879: [1966] 2 ਐਸਸੀਆਰ 626; ਗੁੰਮਲਾਪੁਰਾ ਘੱਟ ਮਾਟਡਾ ਕੋਟ੍ਰੁਸਵਾਮੀ
v. ਸੇਤਰਾ ਵੀਰਾਵਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 577: [1959] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 968; ਸ਼ਿਆਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਰਮਾ ਕਾਂਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। 2018 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 981; F
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੈਟਨੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1786
: [1967] 3 SCR 454 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1045-1050 2013</u>

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ G
ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੈ।
ਕੇਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਏ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।
ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। A. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਕੋਲ H ਹੈ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦਲੀਲਾਂ, ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਵੰਡ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ, ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ

1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649, ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ

ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ। ਡੀਡਬਲਯੂ 1, ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ, ਲੇਰੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਰੀਟ ਸਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 175, 176) [785-G-

H; 786-A-D]

ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਗਦਾਮ, ਰਾਮੀ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 602: [2010] 11 ਐਸਸੀਆਰ 656;
ਨਵਨੀਤ ਲਾਲ ਉਰਫ ਰੰਗੀ ਬਨਾਮ ਗੋਕੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 1
ਐਸਸੀਸੀ 630 : [1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 924 - ਵਿਲੱਖਣ.
E
ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਹਾਏ ਉਰਫ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
(2008) 14 ਐਸਸੀਸੀ 754: [2008] 7 ਐਸਸੀਆਰ 250; ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮਣਨ
v. ਥੈਕਯਿਲ ਪਦਮਿਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 1 SCC 354: [2008] 16 SCR 1117; ਕੰਵਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਬਨਾਮ ਕੰਵਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 357- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
F
ਨੰਨੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾ ਬਾਈ ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 706:
[1959] ਐਸਸੀਆਰ 479; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬਾਈ ਭ੍ਰਿਤਦਾ ਗਣਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਭੀ. ਅੱਪਾਸਾਹਿਬ ਤੁਲਜਾਰਾਮਰਾਓ ਨਿੰਬਲਕਰ ਅਤੇ ਓਰਸ਼। (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 60 : [1980] 1 ਐਸਸੀਆਰ 161; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2009) 11 ਐਸਸੀਸੀ 33 : [2009] 3 SCR 393; ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ)
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ (2013) 4 ਐਸਸੀਸੀ 636 : [2013] 5 SCR 267; ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੌਮੀ ਮਜੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 91; ਬੇ ਬੇਰੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. v. ਸ਼ੋਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2006) 13 ਐਸਸੀਸੀ 737:
[2006] 7 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 738; ਊਸ਼ਾ ਸੁਬਾਰਾਓ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਈ.

ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰੀਆ (1996) 5 ਐਸਸੀਸੀ 201; ਜਾਨਕੀ ਨਰਾਇਣ ਭੋਇਰ A
ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮਦੇਵ ਕਦਮ (2003) 2 ਐਸਸੀਸੀ 91 : [2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 175; ਮਧੂਸੂਦਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ
ਨਾਰਾਇਣੀਬਾਈ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 1 ਐਸਸੀਸੀ 35 : [1983] 1 ਐਸਸੀਆਰ 851; ਬੇਂਗਾ
ਬੇਹੇਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. Braja
ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 728: [2007]
6 SCR 853; ਸ਼ਸ਼ੀ ਜੇਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਦਲ ਸਵੈਨ B
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 236: [2004] 2 ਐਸਸੀਆਰ 260;
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਚੰਦ (1971) 1 ਐਸਸੀਸੀ 837 : [1971] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 27; ਐਸ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ. ਕੇ. ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1973) 2 SCC 312
: [1973] 1 ਐਸਸੀਆਰ 570; ਪੁਤਰੰਗਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ। ਐਮ.ਐਸ. C
ਰੰਗੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1018: [1968] ਐਸਸੀਆਰ 119; ਵਿਲੀਅੰਮਾਈ ਅਚੀ ਬਨਾਮ
ਨਾਗੱਪਾ ਚੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1153: [1967] ਐਸਸੀਆਰ 448; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ
ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 118:
[1983] 2 ਐਸਸੀਆਰ 808; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਮੀ ਬਨਾਮ ਅਮਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ
(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86; ਵੀ ਤੁਲਾਸੰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੇਸ਼ਾ ਰੈਂਡੀ (1977) D
3 ਐਸਸੀਸੀ 99: [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 261; ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਵਿ. ਕਮਲਾ (2005) 5 ਐਸਸੀਸੀ 390; ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 111: [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 16; ਜਗਨ ਸਿੰਘ
(ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਰਾਹੀਂ. v. ਧਨਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012)
2 ਐਸਸੀਸੀ 628 : [2012] 2 ਐਸਸੀਆਰ 303; ਜੁਪੁਡੀ ਪਰਧਾ ਸਾਰਥੀ E
ਪੈਂਟਾਪਤੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 56; ਆਰ.ਬੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1962 ਐਸ.ਸੀ. 1493: [1962] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 418; ਗੁੰਫਾ
(ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈ ਬਾਈ (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 511: [1994]
1 SCR 901; ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਮਹਿੰਦਰ F
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 2251: [1987] 3 ਐਸਸੀਆਰ
576; ਐਲ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਠਾਕੋਰਭਾਈ ਚੇਲਾਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈ ਵਜੀਆ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 993: [1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 291 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਿਆਲਥ ਕਥੀਸੁਮਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਅਦਿਆਲਤ ਬੀਚ
ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. AIR 1951 MAD 561; ਸੁੰਦਰਾ ਅਡਾਪਾ ਬਨਾਮ ਗਿਰੀਜਾ G
ਏਅਰ 1962 (ਮੈਸੂਰ) 72; ਕੇ. ਪਰਮਾਨਯਾਗਮ ਪਿਲਾਈ ਬਨਾਮ
ਐਸ.ਟੀ. ਸ਼ਿਵਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1952 ਮਦਰਾਸ 419 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਯਾ ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਦੋਸ਼ੀ) ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟ ਕੁਮਾਰ, ਮਹੀਤਾਥੀ, ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ H

ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ ਏਆਈਆਰ 1933 ਪੀਸੀ 202; ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 78; Appovier
v. ਰਾਮ ਸੁਬਾ ਅਯਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ [1866] 11 ਐਮ.ਆਈ.ਏ.75; ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੁੰਡੀਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 104; ਪੰਡਿਤ ਸੂਰਜ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਪੰਡਿਤ
ਇਕਬਾਲ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (1912-13) 40 ਆਈਏ 40 : (1913)
11 ਸਾਰੇ ਐਲਜੇ 172 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1985] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 169	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20
[1959] SCR 479	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20
[2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 799	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 33
[1980] 1 SCR 161	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[1964] 2 SCR 933	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 35
[2009] 3 SCR 393	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[1974] 1 SCR 707	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[2008] 7 SCR 1	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[1980] 2 SCR 1130	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[2017] 4 SCR 511	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[2013] 5 SCR 267	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
(2006) 8 SCC 91	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 35
[2010] 11 SCR 656	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 35
[2006] 7 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 738	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 36
(1996) 5 SCC 201	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 36
[2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 175	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 38
[1983] 1 SCR 851	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[2007] 6 SCR 853	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[2004] 2 SCR 260	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[1971] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 27	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[1973] 1 SCR 570	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[2012] 7 SCR 933	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 47

[1953] SCR 351	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 57	A
[2004] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 43	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 57	
[2008] 7 SCR 250	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 62	
[2008] 16 SCR 1117	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 63	B
[1968] 3 SCR 119	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 92	
(1972) 4 SCC 7	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 104	
[1967] 2 SCR 448	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 105	C
[1967] 1 SCR 7	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 108	
(2007) 1 SCC 357	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 111	D
[1954] SCR 177	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 121	
[1966] 1 SCR 628	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 121	
[1983] 2 SCR 808	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 145	E
(1972) 4 SCC 86	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 158	
[1977] 3 SCR 261	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 159	F
(2005) 5 SCC 390	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 160	
[1994] 1 SCR 16	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 162	
[2012] 2 SCR 303	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 163	
[1976] 2 SCR 924	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 163	
(2016) 2 SCC 56	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 163	
[1962] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 418	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 163	

[1996] 1 SCR 1068	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 164	
[1987] 3 SCR 576	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 165	
[1966] 2 SCR 626	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 165	G
[1979] 3 SCR 291	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 165	
[1959] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 968	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 172	
[1967] 3 SCR 454	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 173	
2018 (1) RCR (ਸਿਵਲ) 981	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 173	H

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1021-1026 2013.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 1994 ਦੇ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 314 ਅਤੇ 315 ਵਿੱਚ, 41 ਅਤੇ 42 1998 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1997 ਅਤੇ 690 ਅਤੇ 691.

ਨਾਲ

ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1027-1032, 1033-1038, 1039-1044, 1045-1050 2013.

ਸੀ. ਏ. ਸੁੰਦਰਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ, ਈ. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਮੋਹਨ ਪਰਾਸਰਨ, ਐਮ. ਐਸ. ਚਿਤਰਾ ਸੰਪਤ, ਬਾਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਟਿਲ, ਐਸ. ਗੁਰੂ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ. ਰਗੁਨਾਥ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਹਿਨੀ ਮੂਸਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਨ.ਸੀ. ਜ਼ਵਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਕਿਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਕਿਤਾ ਕੁਪਰ, ਜ਼ਫਰੀਨਯਤ, ਵਿਜੇ
ਕੁਮਾਰ, ਆਰ ਮੁਰਲੀ, ਐਮਐਸ ਮਧੁਸਮਿਤਾ ਬੋਰਾ, ਪਵਨ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ ਐਨ ਕੇਸਵਾਨੀ, ਐਮ ਪੀ ਪਰਾਥੀਬਨ, ਏਐਸ ਵੈਰਾਵਨ, ਆਰ ਸੁਧਾਕਰਨ, ਹਾਰਦਿਕ ਗੌਤਮ, ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਭੂ, ਐਸ ਰਣਜੀਤ, ਅਨਿਲ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਆਕਾਸ਼ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਐਸ ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਐਮਐਸ ਦੀਪਿਕਾ
ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਐਮ.ਐਸ. ਸਰਨ ਕੁਮਾਰ, ਵੀ. ਐਨ. ਰਘੁਪਤੀ, ਡੀ. ਐਸ. ਅਸ਼ਵਿਨ ਕੁਮਾਰ,
ਵੀ. ਬਾਲਾਚੰਦਰਨ, ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ, ਅੰਕੋਲੇਕਰ ਗੁਰੂਦੱਤ, ਐਮ.ਐਸ. ਰਚਿਤਾ ਹੀਰੇਮਥ, ਕੇ. ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਐਮ. ਵੀ. ਮੁਕੰਦਾ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਬਖਸ਼ੀ,
ਰਾਘਵਚਾਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਸਵਾਮੀ, ਨਿਖਿਲ ਸਵਾਮੀ, ਜੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਕੇ. ਕੇ. ਮਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੀ. ਅਰਚਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਵਤੀ ਰਾਘਵਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਪਾਰਟੀਆਂ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

ਇੱਕ ਆਰ. ਵੈਂਕਿਟੂਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਧੀਆਂ ਸਨ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਕਿਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ?

ਆਰ. ਵੈਂਕਿਟੂਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ, ਵੈਂਕਟਪਤੀ, ਜਗਨਨਾਥਨ ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ। ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। 1985 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਨਾਇਡੂ ਜਦਕਿ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1985 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 (ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 1982 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 2063 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। 1985 ਦਾ 649) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। A
1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"(ਏ) ਸ਼ਡਿਊਲ-1 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ-II ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ 1/4 ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ:

ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ B
ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ
ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ; C

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ;

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ 15,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।

ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ
ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ D
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

XXX XXX XXX।

<u>ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਇਤਿਹਾਸ; ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ</u>

ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਾਪਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ E
ਸਾਲ 1955। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 145 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਸੀਆਰਪੀਸੀ") ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 1955 ਦੇ ਐਮਸੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 1955 ਦੇ ਐਮਸੀ ਨੰਬਰ 8 ਵਜੋਂ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦੇ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। F 04.07.1955 ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਉਪਲੀਪਾਲਯਮ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 613/04 ਅਤੇ 614/03 ਦਾ। 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਨੰ.
ਉਹ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀ। 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਨੰ.
ਉਹ 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ
ਨਾਇਡੂ। 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। G

'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

ਸਾਲ 1932 ਵਿਚ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵਿਚਾਲੇ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ
ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈਆਂ। 'ਏ' ਪਾਰਟੀ, H ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ, ਜੋ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਇਲਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰੇਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ 10.05.1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ,

ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਵਜੋਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ B
10.5.1955 ਨੂੰ 'ਨਵਾਂ ਇੰਡੀਆ' ਨਾਮਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ, 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਭਰਾ ਹਨ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 11.05.1955 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਣਵੰਡੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ
ਸੀ ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਨਰ। ਇਹ 'ਏ' ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦਾ 11.5.1955 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 17.05.1955 ਨੂੰ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10.05.1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿਗੜ ਗਈ। ਉਹ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ

ਬੰਬਈ 20.05.1955 ਨੂੰ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ D ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ
01.06.1955 ਨੂੰ ਘੰਟੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1, ਅਰਥਾਤ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਢੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ ੧੯੫੫ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਬ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਣਵੰਡੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹੇ।

4. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਿਆ।
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 16.4.1956 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਪਾਰਟੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਨ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 10.04.1958 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

<u>ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ</u>

5. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ।
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਐਲ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ

ਨਾਇਡੂ, ਐਲ. ਬਖਤਾਵਤਸਲਾਮ, ਐਲ. ਜਗਨਨਾਥਨ ਅਤੇ ਐਲ. ਵੈਂਕਟਪਤੀ, ਆਦਿ।

ਲ

ਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ। ਪੰਜਵਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵੈਂਕਟ ਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ (ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਐਨਵੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਨਾਇਡੂ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ)। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 10.4.1958 ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਹੈ
ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਕੇਸ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ

B

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ 1932 ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। 1932 ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ। ਅਨੁਸੂਚੀ '੧' ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਸੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰ ਲਈਆਂ। C
ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਡਿਊਲ IA ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੋ ਗਿਆ
ਗਲੇ ਦਾ। ਉਹ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ
1932 ਨੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਜੱਦੀ ਦੋਵਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ੋ ਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

D

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਲਿਖਤ। ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਨੇ 10/05/1955 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 1932 ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਣਵੰਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਈ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 11/05/1955 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 16/05/1955 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ 10/5/1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ

F

ਸ਼ਡਿਊਲ ੧ ਅਤੇ ਆਈਏ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਲਈ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸੁਭਾਅ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲਈ ਕਿ ਭਰਾ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹੇ
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ G
ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਅਨੁਸੂਚੀ ੧ ਅਤੇ ਆਈਏ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਉਹ ਇਹ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ

H

ਇਹ ੧੯੩੨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ:

"11. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੀਕਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਜੋਂ
ਉਹ 1937 ਦੇ ਐਕਟ XVIII ਅਤੇ 1956 ਦੇ XXX ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਜ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੂਜੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਬੁਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ C ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ II ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤਰਸਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹਨ ਅਤੇ
ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ-1 ਅਤੇ I-A ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

6. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲੇਖਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

17. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 1.6.1955 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਜੂਨ 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਜਦੋਂ
16.4.1956 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ 26.9.1957 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ
H

ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਇ

ਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"1. ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ - I ਅਤੇ I-A ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ 145 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 7000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਪਿਛਲੇ
ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੈ B
ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 6000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ:

ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ, ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ C
ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ 10.5.1955:

ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

ਪਲੇਟ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਅਤੇ D
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਲਈ।

XXX XXX XXX"

ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ E
ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ
ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"1. <u>ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ</u> F
<u>ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ 1 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ;

ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
8, 9 ਅਤੇ 13, ਆਈਟਮ 10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ G
ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈਟਮਾਂ 11 ਅਤੇ 12 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ
ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

<u>ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ</u> H

ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਾਏ ਅਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ;

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਆਰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਆਰ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ;

5. ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਪਾਤ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੋਵੇ
ਨਾਇਡੂ ਜਾਂ ਹੋਰ;

ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ D ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਵਧਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ .... ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 6775/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸੀ.ਸੀ. 17/58, ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਇਕੱਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

7. ਇਹ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ;

8. ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ; ਹੋਰ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ

ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, 1963 ਦੀ O.S.No 36 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ. ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਆਰ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਵੀ. ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਹਨ। ਆਰ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਲ (ਭੈਣ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ

ਇੱਕ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ G ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ)। V. ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਕਿਸ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਥਯੰਮਲ ਰਾਹੀਂ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੀ H ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਐਮ.ਵੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ

ਨਾਇਡੂ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ

ਦੋ

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਸੌਂਦਰਜਨ, ਪੁੱਤਰ ਕੇਪੀ ਰੰਗੱਪਾ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਆਰ ਵੀ ਰੰਗਸਮੇ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਡੂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਭਤੀਜਾ ਸੀ। ਚੌਥਾ ਦੋਸ਼ੀ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਆਰ.ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਡੂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਭਤੀਜਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾth

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ B

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟਮ ੧ ਤੋਂ ੩ ਅਤੇ ੭ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ 10/05/1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ C
ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਕ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ
ਫਿਰ ਵੀ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ
ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ D
ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ. ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।
ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ. ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
E
੩ ਅਤੇ ੪ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 10/05/1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੇ F
ਜਾਇਦਾਦ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪੈਰਾ 11 ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"11. ਆਰ.ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ

ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 17/10/1970 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1970 ਦੇ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 925 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 10 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 10
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ, H

ਵੈਂਕਟਪਤੀ, ਜਗਨਨਾਥਨ ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:

ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਚਤ ਹੈ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ।

ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

ਅਤੇ

C
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਾਂਗ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ
ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।
ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ
ਮਿਤੀ 18.2.1974 ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਰਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ◌ਾ◌ੂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 7 ਤੋਂ 10 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।
ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ:

ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 4 ਕੋਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।

2. ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

18.2.1974 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਪਲੇਟ ਆਈਟਮਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ac.in ਧਾਰਾ ਨੰਬਰ 467 0.98
0.82 ਏ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਨੰਬਰ 466 ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ,
6.02 ਏ.ਸੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ 3.60 ਏ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਕਾਲਾਪੱਟੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ੀ A
ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ.

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧ ਅਤੇ ੨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। B

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਲੇਟ ਆਈਟਮਾਂ 1 ਤੋਂ 3, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਪਲੇਟ ਆਈਟਮਾਂ 4 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਲੇਟ ਆਈਟਮ 7, ਜੋ ਕਿ 6 ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨth ਬਚਾਓਕਰਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ... ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੀਐਂਸ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ C ਸਿਰਲੇਖ।

ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਨਾਲ ਹੀ। ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ D
ਇਹ ਸੂਟ। ਦੋ ਮੌਤਾਂ

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ
ਸਾਲ 1976। ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1977 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਲ, ਵਿਧਵਾ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। E

ਚੌਥਾ ਪੜ੍ਹਆ

1977 ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 1981 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ, ਸੌਂਦਰਰਾਜਨ ਅਤੇ ਏ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ F
ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਏ-16) ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ 5 ਅਤੇ 6 ਸੀ।
ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਸੀ G
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 30.04.1977 ਨੂੰ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ੧.੨ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 4 ਤੋਂ 5. ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ H

18.02.1974 ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ।

ਏ 17 ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਏ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਆਪਣਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

A18 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਤੀ 21.06.1984 ਨੂੰ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5ਵਾਂ ਪੜਾਅ / ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ (ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅੱਠ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 2087/82 ਹੈ [ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649/1985 ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਚੌਥਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ 1976 ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 5 ਤੋਂ 8 ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ ਨਾਇਡੂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਤੀਜੇ ਹਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਭਤੀਜੇ ਹਨ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਤੋਂ 26 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 27 ਤੋਂ 33 29.4.1987 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 10 ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਐਲਆਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

14. ਜਾਇਦਾਦ ਆਰ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ

ਭਰਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 1955 ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਦੇ ਹੋ ਗਈ।

ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋਣ 'ਤੇ

ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਲਈ A
ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਲ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ
ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਨਰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਵਾਲਾ ਸੀ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ
ਇਹ ਇੱਛਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ B
ਝੂਠਾ, ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧ ਤੋਂ ੪ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਿਲ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੀ।
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਛਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਝੂਠੇ ਪਾਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਸੀ। ਪਾਠ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਬੇਬੁਨਿਆਦ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਡੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਪੈਰਾ ੧੩ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"XIII. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ E
ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਲਝਣਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਖਪਾਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1
4 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ F
ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਹਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ... ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ। G
ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਕਤ ਵੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।
ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਕਿਸਟ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
H

ਸਭ ਕੁਝ। ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ
ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ੧ ਤੋਂ ੩ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਬਚਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਟਿਕਾਊ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਬਣ ਗਿਆ

1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ।

ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕੋਰਟ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71/1958 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ- ਅਦਾਲਤ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਉਹੀ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕੋਰਟ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

1983 ਦਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਆਰ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ (1981 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ) ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਤੋਂ 11 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਤੋਂ 33 ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸੀ
ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ 30.04.1977 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 8 ਤੋਂ 9 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੧੯੩੨ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ

ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਸੀ

ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ.

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਤੋਂ 11 ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ;

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਡੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੋਵੇਂ ਸੂਟ ਇਕੱਠੇ ਅਜ਼ਮਾਏ ਗਏ ਸਨ। A1 ਤੋਂ A117 ਤੱਕ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ,

ਜੋ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89, ਬੀ 1 ਤੋਂ ਬੀ 18 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ। C1 ਹੈ E

ਐਕਸ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਰਜਿਸਟਰ ਹੈ। 12.08.1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਬ ਜੱਜ ਨੇ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦਕਿ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 649 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੇਸ F

ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਲ 1932 ਵਿਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ 10.5.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ

ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, 1956 ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 30 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ G

ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਸਨ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

H

ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਹੈ,

ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ [B] ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਇਆ
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 10.5.1955 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,
ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ

ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਹੈ [D] ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾ
ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। B-7 ਕਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੀ
ਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ। ਧਾਰਾ ੬੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਜਕਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ

(C-1) ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ [F] ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. 1963 ਦੇ 36 ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋੜ ਹੈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (B-7) ਗਵਾਹੀ

ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਚਿਤ ਫਾਂਸੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਇ

ਸ ਵਿਚ ਵਸੀਲ ਦੇ ਏ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹ ਡਾਕਟਰ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਰਣਗਾਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ B
ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ। ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ।
ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ C
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ 14 ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। 1983 ਦੇ ਓਐਸ 89 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 3 ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
1983 ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ D
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਸੀ। B1 ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ 12.5.1955 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 11.5.1955 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ E
ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬੀ ੪੩ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 16.5.1955 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 44 ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਾਰਵਾਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। F
ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ 1. ਇਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੰਡ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਸੀ, ਏ 13 ਤੋਂ ਏ 15 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ G
ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, 1932 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀ ੩ ਤੋਂ ਬੀ ੫ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

1AIR 1986 ਐਸਸੀ 79 H

ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 12.5.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਰੰਗਾ ਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ 68 ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸੀ 1 ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵਸੀਅਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੇਟੇ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਬੀ 10 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਬੀ ੭ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੀ ੭ ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ
10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸਬੂਤ (ਬੀ 7) ਵਿਚ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਆ ਗਿਆ। ਵਸੀਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨੇ B7 ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਸੀ
ਚੇਤੰਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪੰਨੇ ੧ ਅਤੇ ੪ 'ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮੂਲ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ੀ ਹੋਈ
ਸ਼ੱਕ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਜੋ ਸੀ
ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਮਨਘੜਤ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬੀ 12 ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸੀ, ਭਾਵ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਲ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ੩੨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ੫ ਭੈਣਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। 4 ਹੋਰ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਮਰਦ ਸੀ
H

ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਭੈਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਵ

ਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੰਨੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾ ਬਾਈ 2 ਅਤੇ ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਛਾ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ B
ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਛੱਡੇ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ । ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ C
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ D
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਲਕੁਲ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ
ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਲੌਤਾ ਬਚਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਈ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸੀ F
ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ) 1983)। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਏ 2 ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ੧ ਤੋਂ ੭ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ G
ਕਿਸੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ
1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 (A3) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ
ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ (ਏ 4), ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ. ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

[2]AIR 1958 SC 706 H

A 24. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਬਾਰ B ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ 2 ਨੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਕੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।
1983 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ।
1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖੋ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ
ਨਿਯਮ 2 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ.

25. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 7, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

26. 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 83 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਤੋਂ 34 ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 10 ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਪਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੁਆਇੰਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਧਿਰ ਸੀ। (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ 13 ਤੋਂ 34
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 12 ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਤੋਂ 34 ਕਿਸੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 13 ਤੋਂ 34 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

28. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 11 ਅਤੇ 13 ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ

ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਅਲੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।

ਇੱ

ਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸਨ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ।
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

B

<u>ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ</u>

ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - 1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 194 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1989 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 195 ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ
1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। C
1992 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 320 ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ।
ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ 1992 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 225 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ (ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ D13 ਤੋਂ D34 ਤੱਕ) ਜੋ ਡੀ ਵੀ ਸਨ
1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 689 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ।

<u>ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ</u>

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ੧੯੩੨ ਵਿੱਚ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਬੀ-1 ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ
ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ HUF ਸ਼ੇਅਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਤ F
ਵਿਲ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ੧੯੪੪ ਅਤੇ ੧੯੫੮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ।
ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ 1000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ
ਜ਼ਮੀਨ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਸੀ
ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ G
ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ-ਅੰਮਾਨੀ ਅੰਮਲ ਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਚੁਣਿਆ। ਇੱਕ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ" ਪਾਇਆ। ਬੀ 7 ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ H

ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਰ 1 ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੁਰੋ। ਬੀ ੧੦ ਵਿਲ ਅਸਲੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। B ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ

ਬੀ 1 ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ B1 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 10.5.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 11.05.1955 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਬੀ 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਸੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਜੇ ਵੀ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਸਨ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਡੂ ਨੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ B1 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ੪੩ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀ ੪੪ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬੀ 1 ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕਿ ਬਚਾਓ ਕੁਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ D ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰਥਿਤ ਸੀ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ੧੯੫੮ ਦੇ ਓਐਸ ੭੧ ਅਤੇ ੧੯੬੩ ਦੇ ਓਐਸ ੩੬ ਵਿੱਚ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਚਯੂਐਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 100 ਏਕੜ ਦੀ 93 ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ

ਪੀ. ਸੁਲੱਖੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ 16.05.1955 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ B1 ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ "ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ

ਘੋਸ਼ਣਾ" ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 1 ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ,

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲਿਨ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3, 4 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਗਈ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪਾਈ ਗਈ

ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਈਟਮਾਂ 1, 3 ਅਤੇ 4 ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 7 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਵੇਚੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬੀ 10 ਵਿਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ 19 ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਟਮਾਂ 1 ਤੋਂ 7 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀ . ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

1958 ਵਿਚੋਂ 71 ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜਾ, ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ 1963 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਲੇਗੇਟਾਂ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਈਟਮਾਂ 1 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ. 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਐਡਵੋਕੇਟ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਈਟਮ 5 ਅਤੇ 6 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ

ਵਸੀਅਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ

ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ 1958 ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ

ਇਸ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ [B] ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਈਟਮਾਂ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ
7 ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਾਲ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 1 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ

1989 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195 ਅਤੇ 1989 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 20 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। OS [D] 1985 ਦੇ ਨੰਬਰ 649 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੰ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 194,
1992 ਦੇ ਨੰਬਰ 225 ਨੂੰ ਵੀ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ੪ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ ੨੦ ਨਿਯਮ ੧੨ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

<u>ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ</u>

ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਸੀ
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੰਡ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ ੧ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ
ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੀ 1 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੀ 1 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ. ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਕਿ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
B1 ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਨੂੰ ਜਦਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 10.05.1955 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ
H

1932 ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਜਿਸ ਲਈ 11.05.1955 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਏ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 12.05.1955 ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੰਡ ਸੀ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ B
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ, ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ
1932 ਵਿਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ

ਸੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ)
1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬੁੱਕ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਸ 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ D
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅੰਮਾਨੀ ਅੰਮਲ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਬੀ 7 ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਹੋਈ ਸੀ।
ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਸ

ਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਤੇ 69 ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ੧੯੬੦ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ F
ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 01.06.1955 ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਜ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ
5. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

32006 (8) ਐਸਸੀਸੀ 75 H

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ

ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਹਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ
ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਪਰਾਸਰਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿਤਰਾ ਸੰਪਤ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਰਾਘਵਚਾਰੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਰਾਘਵਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਓਐਸ 649/ 1985 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ. ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਸਾਲ 1932 ਵਿਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
01.06.1955 ਨੂੰ B1 ਪੇਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ B1 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਹੈ।
ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ 11.05.1955 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀ 1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਰ ਸੰਚਾਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ. ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 16.05.1955 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਣਵੰਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ
ਸਥਿਤੀ[ਸੋਧੋ] ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ ੧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਗ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ

ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਇੱ
ਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ
ਅਤੇ 4 ਲੇਗੇਟਾਂ (ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾਵਾਂ) ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦੇਣਾ
ਅਸੀਂ) ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ 4 ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ. ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ B1 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਵਿੱਚ 12.05.1955 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 10.05.1955 ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬਾਈ ਭ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਗਣਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ। ਅੱਪਾਸਾਹਿਬ ਤੁਲਜਾਰਾਮਰਾਓ ਨਿੰਬਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।[4];

ਅਡਾਗੜ੍ਹਾ ਰਾਘਵੰਮਾ ਅਤੇ ਓਰਸ.ਵੀ. ਅਡਾਗਡਾ ਚੇਨਚੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ.[5]

ਅਦਿਆਲਥ ਕਥੀਸੁਮਾ ਅਤੇ ਆਰਐਸਵੀ ਅਦਿਆਲਥ ਪੀਚੂ ਅਤੇ
ਓ.ਆਰ.ਐਸ.[6];

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੀ ੨ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ
ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 10.05.1955. ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ <u>ਅਡਾਗੜ੍ਹਾ ਰਾਘਵੰਮਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ</u>[7] 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਆਰ. ਦਾ ਸਬੂਤ।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ 145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। <u>ਜਲਜਾ ਸ਼ੇਥਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਲਕਸ਼ਮੀ ਸ਼ੇਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।</u>[8],

---

[4]1979 (4) SCC 60
[5] ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 136
[6] ਏਆਈਆਰ 1951 ਮੈਡ 561
[7]2009 (11) ਐਸਸੀਸੀ 33
[8]1973 (2) ਐਸਸੀਸੀ 773

A ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ.[9] ਅਤੇ ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।[10]. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਨ

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਅਤੇ B ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦਾ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਖੁਦ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। R.

C ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ 145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ D ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ
ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕੇ.ਐਸ. ਪਲਾਨੀਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

E (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਰਾਹੀਂ। v. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਤੇ ਗੋਬੀਚੇਟੀਪਾਲਯਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ।[11]. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ

ਐਕਟ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਰਾਹਤ ਆਰ. F 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ
ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਕੋਲ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤ ਸੀ

G ਭੈਣਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

---

[9]2008 (7) SCC 46
[10]1980 (2) SCR 1130

H [11]2017 (13) ਐਸਸੀਸੀ 15

(ਸੁਪਰਾ)। ਸਾਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪੂਰਨ ਰਿਲਾਇੰਸ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: B

ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ 12

ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੌਮੀ ਮਜ਼ੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।[13] ਅਤੇ

ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਗਦਾਮ, ਰਾਮੀ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[14] C

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਲੇਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਲੇਗੇਟਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ D
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ । 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1958 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ।
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ E
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਈਫ ਅਸਟੇਟ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਯੋਗ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਹਨ F
ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 1977 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।
ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬੇ ਬੇਰੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ G
ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਸ਼ੋਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।[15] ਅਤੇ ਊਸ਼ਾ ਸੁਬਾਰਾਓ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਈ.
ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰਯਾਹ 16. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ

---

[12]2013 (4) ਐਸਸੀਸੀ 636
[13]2006 (8) ਐਸਸੀਸੀ 91
[14]2010 (9) SCC 602
[15]2006 (13) ਐਸਸੀਸੀ 737 H
[16]1996 (5) ਐਸਸੀਸੀ 201

ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੋੜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਵੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1982 ਵਿੱਚ ਵਸ਼ੀਅਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ [B] ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ ੧੯੮੨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ [D] ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਗਿਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ। 10.05.1955 ਦੇ "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ. ਭਰਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ । <u>ਸਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 17</u>. ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

---

17 (2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 46

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੩ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਏ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।
ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਯ ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਬਚਾਓਕਰਤਾ) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੈਂਕਟ ਕੁਮਾਰ ਮਹੀਤਾਥੀ ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ 18. 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ B
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
CPC ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ । 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ,

ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ੨ ਨਿਯਮ ੨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ।
ਵੈਸੇ ਵੀ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ D
1977. ਇੱਛਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਕੇਸ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ
ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1027 ਤੋਂ 1032 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਡਾਗੜ੍ਹਾ ਰਾਘਵੰਮਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਡਾਗਦਾ ਚੇਂਚੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 19, ਜਾਨਕੀ ਨਾਰਾਇਣ ਭੋਇਰ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮਦੇਵ ਕਦਮ 20 ਅਤੇ ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ F
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1039-1044 2013

ਲਿਖਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ G
ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ (1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ)
ਸਾਲ 1982 ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

---

[18]AIR 1933 PC 202
[29]ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 136
[20](2003) 2 ਐਸਸੀਸੀ 91 H

1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,
1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਸਾਲ ੧੯੮੨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36. ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ B ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਜੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਆਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ.
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 1/8 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਉਹ 1982 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

2013 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1045-1050 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ 13 ਤੋਂ 34 ਤੱਕ ਦੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (1985 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649) ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਤੋਂ 7 ਏਕੜ ਅਤੇ 4 ਸੈਂਟ ਖਰੀਦੇ ਜੋ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਰੀਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 14 (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ
ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੋਤਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਹ 1932 ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ। 1955 ਵਿੱਚ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ
30.4.1977 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1985 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੁਮਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ H ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ

ਘੋਸ਼ਣਾ B1 ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ

ਅ

ਰਥਾਤ ਇਹ 12.05.1955 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 10.05.1955 ਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਬੀ 1 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਦੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
B1 ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ B
ਸਾਲ 1932 ਦੀ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੰਡ ਸੀ
ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬੀ 1 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਵੰਡ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੀ ੧ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੱਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਬਦ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੈ C
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ",
ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 1 ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੀ ੪੩ ਅਤੇ ਬੀ ੪੪ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। B2 ਆਰਡਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ D
ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਤੀਜੇ. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। B1 ਭਾਵੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਡਾਗਦਾ ਰਾਘਵੰਮਾ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਅਡਾਗਡਾ ਚੇਂਚਮਾ 21.
ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵੰਡੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਦ

ਰਜਾ ਤੋੜਨ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨੰਨੀ ਬਾਈ ਐਂਡ ਓਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਵੀ. ਗੀਤਾ ਬਾਈ ਰਮਾ ਗੁੰਗੇ 22 ਅਤੇ ਭਗਵੰਤ ਪੀ. ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ ਅਤੇ ਹੋਰ।(ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਐਲਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਨ ਦੁਆਰਾ ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)
ਅਤੇ ਹੋਰ(ਸੁਪਰਾ)। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਘਵੰਮਾ F
ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਮੈਟਸ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕਪਾਸੜ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੋਜ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੀ
ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। B7 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੈ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

---

21 ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 136
22 1959 SCR 479 H

ਏ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤੱਤ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ B ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸਬੂਤ ਧਾਰਾ 68 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ
C ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ B7 ਲੋੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ DW1 ਨੂੰ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲ

ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ D ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 01.06.1955 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵੰਡ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੩ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਧਾਰਾ ੩੩ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਉਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

41. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਘਵਾਚਾਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ:

ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। 12.05.1955 ਦੇ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਕਪਾਸੜ ਐਲਾਨ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦਾ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ ਪਾਈਪ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਿਊਬ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
ਉੱਠੋ। ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਿਆਹੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਲਾਈਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
H

ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਏ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ੯੩ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ੧੬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ੭੭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਆਰ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਵੀ. ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ) ਨੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ
1963 ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ
ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ
1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਨੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਸੀ ਜੀਵਨਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼
1963 ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ 5 ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। 1981 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 732 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। In
ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 1981 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਹੈ ਜੋ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਈ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ. ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ 1974 ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1981 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਸਟੋਪਲ, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਛੋਟ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1983 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਛਾ ਸਹੀ ਹੈ,
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਪਰਾਸਰਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਖੇਪ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਧਿਰਾਂ। ਵਿਸ਼ਾ
ਮਾਮਲਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ ੧੪ (੧) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਤਰਾ ਸੰਪਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਅਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?

ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ) ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਪਰ ੧੯੮੩ ਦੇ ਓਐਸ ੮੯ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 695 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ B ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. 649 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਵੰਡ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ. ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-ਬੀ 2 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ]। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਖੇਪ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣੀਬਾਈ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 23. ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਛਾ ਗੁੰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। D 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਬੈਂਗੋ ਬੈਹਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਬ੍ਰਜਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੰਦਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ 24, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਜੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ. B7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸ਼ਸ਼ੀ ਜੇਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਖਦਲ ਸਵੈਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਈ ਹੋਰ 25. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ

1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ F
145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਟੈਸਟੇਟਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ X1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ◌ਾ◌ं ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ
1981 ਦੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਚੰਦ 26 ਅਤੇ ਐਸ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ

ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ

[23] (1983) 1 ਐਸਸੀਸੀ 35
[24] (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 728
[25] (2004) 4 SCC 236
[26] (1971) 1 ਐਸਸੀਸੀ 837
[27] (1973) 2 SCC 312

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1936 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ

ਪ

ਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਓ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।
1963 ਦਾ ਨੰਬਰ 36 ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ।

<u>ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਜਾਇਦਾਦ</u> B

ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਸੋਲਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ,
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜੋ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। C
1958, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਓ.ਐਸ. ਨੰ.
1981 ਦਾ 632 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਡੀ ਸੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ 93 ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ੩੬ ਏਕੜ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਹੈ।

<u>CPC ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>
E

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ
1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸੀਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।
ਉਕਤ ਸੂਟ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਐਫ
ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਵਸੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ.

H

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ- ਵਿਧਵਾ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89, ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ 1977 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।
ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਥ੍ਰੇਨ੍ਹ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕ੍ਰਾਰੂਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ C ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ ੨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਹੀ ਕਾਰਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਤੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ
ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 2 (3) ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਫਿਰ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰੋਕ ਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ
ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਵਿੱਚ ਕੈਪਚਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਏ
ਅੱਗੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਦਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ
ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (2) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ <u>ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ</u>

<u>ਵੈਂਚਰਟੈਕ ਸਲਿਊਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ</u>2013 (1) ਐਸਸੀਸੀ 625. ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: B

"9. ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 1 ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ C ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 (2) ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਡੀ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ
ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਤੇ (3)
ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ
ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੋ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ F
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ
ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿੱਥੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਈ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਗਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ
ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ G ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਉਸ ਵਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ
ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਰਥਾਤ, ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71

H

1958 ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36; ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 36)

1963) ਵੱਸ਼ੀਅਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ. B ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ) ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਸਮੁੱਚਾ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ, ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਓ.ਐਸ.

1958 ਦਾ ਨੰਬਰ 71)। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਲ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ D ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ-8 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।
ਈ ਵਿਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰ. ਨੂੰ 05.10.1959 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਥਿਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ F
ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਮਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ -11 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

11. ਆਰ.ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ।
G ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ
H

ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਕਿਹਾ

ਵ

ਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਹਾ' ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ.

ਮੁਕੱਦਮਾ (1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89) ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1977 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਫੁੱਲਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ B
ਜਦੋਂ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।
ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 119
ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ
ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਬਜ਼ਾ C
ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(119. ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮਿਤੀ।—ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ D
ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ
ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੇਗੇਟ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. E

ਵਿਆਖਿਆ:—ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ
ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ F
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ
ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ.

ਉਦਾਹਰਣਾਂ:

xxx XXX G

xxx XXX

ਇੱਕ ਫੰਡ A ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ B ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ B ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ
B ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX xxx" H

51. ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਟੀਪੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਧਾਰਾ 19 ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(19. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਤ- ਜਿੱਥੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ <u>ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਵਾਪਰਨਾ ਹੈ</u>, ਅਜਿਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ. ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ:—ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹਿੱਤ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ।

52. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਤ ਅਸਥਾਈ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹਨ।
ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਸੁਪਰਵੇਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵੀ
ਪਾਰਟੀ, ਬਾਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਉਦਾਹਰਣ (III) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਬਾਕੀ ਆਦਮੀ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਗੇਟ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਲਕੀ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, B
ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ
ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇਹ ਹੈ
ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1963 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੌਤ ਤੱਕ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡੀ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ।ਵੈਂਚਰਟੈਕ ਸਾਲਿਊਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ 28 ਲੱਭਿਆ
ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ -11 ਵਿੱਚ:

"11. ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ E
ਪਹਿਲਾ ਸੂਟ। …"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਤਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ (1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1989) ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ,
ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ G ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਨੂੰ ਹੋਰ

---

[28](2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 625 H

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਉਲਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸਦਾ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ

ਰਾਹਤ ਜੋ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੁਹਰਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਹੈ B ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
"(ਦੇਖੋ <u>ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ</u> ਬਨਾਮ <u>ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ 29</u>).

<u>1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ</u>
C <u>1981 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732</u>

<u>STOPPEL, ਛੋਟ, ਸਹਿਮਤੀ</u>

1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਪੰਜਵਾਂ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਬਦਲਵੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ
ਵਿਲ, ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ R ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਣਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤਹਿਤ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਵੀ. ਰਾਘਵਚਾਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਨ।
ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ 93 ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ।
ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ
ਪਰਿਵਾਰ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ

29AIR 1949 PC 78

ਸਮਝੌਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਏ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚਾ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਬੇਸ਼ਕ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ B
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ
ਵਿਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ C ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ (ਬਹੁਤ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ, ਹੇਠਾਂ D
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ)। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼
ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ
1963 ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀ E
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਦੂਜਾ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਲੇਟ ਦੇ ਪੈਰਾ -11 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਹਨ F
1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ੨ ਨਿਯਮ ੨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ, G
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ H

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਏ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਬੀ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਲਾਹੇਵੰਦਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ

ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰੇ।

ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ

ਡੀ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਹਿੱਤ, ਜੋ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ' ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ

1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮੇਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ,

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36, ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣ ਨਾਲ

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ 6, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ

1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗੀਆਂ B
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ। ਫਰਮਾਨ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂਗੇ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ।
ਸੀ ਸਮਝੌਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। D
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
1981 ਵਿੱਚ। ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ (ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ) ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਈਟਮਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਸੀ
1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
1981, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ E
ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ. 1981 ਦੇ ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੈੱਟ-ਅੱਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ F
ਸੂਟ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6)
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। G
ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਆਈਟਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਸ਼ਾ ਮਲਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (In H

ਇੱਕ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ), ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਸੀਵਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਲੇਮ[30] ਅਤੇ ਡਾ. ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 31. ਜਿਹੜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1981 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 732 ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਕੀ 10.05.1955 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ B ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ

[ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33, 68 ਅਤੇ 69]

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੬੩ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ
ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) D ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸਬੂਤ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ, ਫਿਰ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਫਾਂਸੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"69. ਉਹ ਸਬੂਤ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਗਵਾਹ ਨਾ ਮਿਲੇ।—ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ

F ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ G ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਗਵਾਹ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਅਜਿਹਾ' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 'ਲੱਭਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ. ਇਹ

30ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 98

31 (2004) 5 SCC 698

ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ
ਕੋ
ਈ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਲੱਭਿਆ" ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਅਯੋਗ ਹੈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੱਭਿਆ। B

ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਰਾਮ ਸਹਾਏ ਉਰਫ ਰਾਮ ਸਿੰਘ 32, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"17. ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਕੇਵਲ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ. ਫਿਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। D

18. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਤੱਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮਣਨ v. ਥੈਕਯਿਲ ਪਦਮਿਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 33: F

"32. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ।
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਡੀਡਬਲਯੂ 3, ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਟ ਬੀ -2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਸਟ ਬੀ -2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਖਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ

---

[32] (2008) 14 ਐਸਸੀਸੀ 754

[33](2009) 1 SCC 354 H

ਐਕਸਟ. ਬੀ -2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਗੇ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਠੋ:
ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਗਵਾਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ:

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਸਦੀਕ,
ਭਾਵ, ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜਾਂ

ਕੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਕਮਾਂਡ ਹੈ?

b. ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਵਿਜ਼ੀਬਿਲਟੀ ਬੀ 7, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

65. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"33. ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ।
ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ
ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ, ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
H

ਜਾਂ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਇੱ

ਕ ਜਾਂ ਖ਼ਰਚਾ ਜੋ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ:

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ; ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਸੀ; ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ। B

ਵਿਆਖਿਆ।—ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ। C

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਝਗੜਾ ਸੀ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਬੀ ਪਾਰਟੀ, ਯਾਨੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ। ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਈ ਵਿਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਕੀ ਆਦਮੀ ਹਨ , ਨੂੰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। D

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਿਵੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆ ਗਈ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਯਾ ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ ਐਫ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਬਚਾਓਕਰਤਾ) ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ।ਵੈਂਕਟ ਕੁਮਾਰ ਮਹੀਤਾਥੀ ਸੂਰਿਆ ਰਾਓ ਬਹਾਦੁਰ ਗਾਰੂ 34 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ:

20. ਜੇ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਗਾਮੀ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਚਕੀਲਾ ਵਾਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ. G

34AIR 1933 PC 202 H

A ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ (ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ. ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸੀਮਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ B ਸ਼ਬਦ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ' ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਸੀ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ

C ਮਤਲਬ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਤੱਥ ਜੋ ਸਬੂਤ ਹਨ

ਰਾਜ" ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ D ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਵੇਂ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ

E ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ F ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

[ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]

G 68. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਆਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ।
H

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ
ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ B
ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੧ ਤਹਿਤ ਕੇਸ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਸਨ।

ਸੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 10.5.1955 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਅਧਾਰਤ
ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਸੀ
ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੩ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। D
ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-ਬੀ 7 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੀ 13 (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ, ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। E

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ F
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ 1995 (6)ਐਸਸੀਸੀ 213)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਕੋ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਗਵਾਹ, ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰੇ G
ਪਰ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-ਬੀ 7 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-B7 ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੀ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਗਵਾਹ H

ਏ ਨੇ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਸੀ. ਐਸ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ਕ ਹੈ

ਇਹ ਸ਼ਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ B ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੬੯ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੬੮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ
ਉਹ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਲ ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੇਗੇਟ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।
E

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,
F ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ
ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤਸਦੀਕ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜੀ ਗਵਾਹ ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। In
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।
H

ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 68

ਇੱ

ਕ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੬੯ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਆਓ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-B7 ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ: B

ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਹਿਲਾ ਦਸਤਖਤ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਐਕਸ ਪੀ -68 ਹੈ. ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ. ਡਾਕਟਰ ਸੀ.ਐਸ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਕਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ C
ਰਾਮਨਾਥਪੁਰਮ। ਉਹ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹਾਂ.

ਕਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ: ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ 11/2 ਜਾਂ 2 ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ D
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 10:30 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ 11-30 ਵਜੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ। ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਲਗਭਗ 1 ਵਜੇ। ਮੈਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਪਰ E
ਡਾਕਟਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਪਹਿਰ 1-30 ਤੋਂ 2 ਵਜੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਡਾਕਟਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਡਾਕਟਰ ਉੱਥੇ ਕੁੱਲ ੧੫ ਮਿੰਟ ਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਰੰਗਾਸਮੀ ਨਾਇਡੂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ F
ਟਿਊਬ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੀ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਨੇ 1 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੀਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਉਹ
ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੁਸੀਬਤ ਦਿੱਤੀ G
ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ. ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ __(ਸਿੱਕ) ਸੰਜਮ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਰ ਮਿੰਟ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਅੱਧਾ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

H

ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। (ਐਸਡੀ) ਬੀ ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ,

1-2-56.

ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। (ਐਸਡੀ) ਕੇ.ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹਾਨ, ਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਐਮ. 1-2-56."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 69 ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। 'ਸਾਬਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਸਾਬਤ- ਇੱਕ ਤੱਥ ਉਦੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਝਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

74. ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਕੀ ਹੈ
ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬੀ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਬੀ 7 ਅਤੇ ਬੀ 13 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

H

ਕੀ B10 ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਜੋਂ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ A
ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨੀ?

ਕੀ ਬੀ 10 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ ੬੮ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। B
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬੀ ੬੮ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਪਾਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ B7 ਅਤੇ X1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
C
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮੂਲ
ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਮੂਲ ਇੱਛਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ ੧ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ D
ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। E

ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ
ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ.
G
ਇੱਛਾ: ਚਾਹੇ ਇਹ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ? ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ:

H

A ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ 10 ਮਈ 1995 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਐਂਡਾਪਿਲਰ ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਐਸ.ਐਚ.ਏ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ B ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਵੀ. ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ।
1932 ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮਈਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ
ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਮੈਂ 1932 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਐਸ.ਐਚ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਲੀਆ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਤਾਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ.

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੀਓ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ D ਅਤੇ ਮੈਂ ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਬਾਈਦੂ ਨੂੰ ਮੇਤੁਪਾਲਯਮ ਦੇ ਕੰਗਾਲਰ ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਚ.ਏ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਪਣਾ ਘਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

E ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਮੇਰੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਵਿਚੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ

ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਾਅਦ F .....ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ, 2 Sch A ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਵੀ. ਕਲਿਆਣਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਥਯੰਮਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ 2. ਆਰ. ਸੌਂਦਰਰਾਜ ਮੇਰੀ ਤੀਜੀ ਭੈਣ ਨਾਗਮਲ 3 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ। ਏ. ਅਲਾਗਰੀਸਵਾਮੀ ਪੁੱਤਰ ਰੰਗਾ ਨਾਇਕੀਅੰਮਲ ਮੇਰੀ ਚੌਥੀ ਭੈਣ 4. R.

G ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਭੈਣ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ◌ਾ◌ं ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। Sch B ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
44,000/- ਰੁਪਏ (44 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
H

ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਇੱ

ਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 1. ਸ਼੍ਰੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮੀਰ ਨੇ 10,000.0.0, 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ। ਅੰਮਨੀਅੰਮਲ, ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਭੈਣ, 10,000.0.0 ਰੁਪਏ, 3. ਨਾਗਮਲ ਮੇਰੀ ਤੀਜੀ ਭੈਣ 8,000.0.0 ਰੁਪਏ 4. ਰੰਗਨਾਇਕਮੀਅੰਮਲ ਮੇਰੀ ਅਗਲੀ ਭੈਣ 8,000.0.00 ਰੁਪਏ
5. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਮੇਰੀ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਭੈਣ 8,000,0.0 ਰੁਪਏ <u>ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ</u> B
<u>ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ</u>
<u>ਪ੍ਰਬੰਧ[ਸੋਧੋ]</u> ਉਹ ਚੱਲ-ਚੱਲ ਉਪਰਤੀਆਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। … ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ, 3. … ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। …"

ਇਹ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ D
1932 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਉਹ 1932 ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ. ਵਿਲ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
B. ਅਨੁਸੂਚੀ A ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਘਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ E
ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਤਨੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਖਰਚੇ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੇਗੀ।
ਘਰ। ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ F
ਲੇਗੇਟਸ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸਦੇ ਭਤੀਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਰ ਭੈਣਾਂ ਰਾਹੀਂ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚਾਰੇ ਲੇਗੇਟ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦੇਣ।
ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। G

ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 1932 ਵਿਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਰੈਂਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਜੋ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। H

A 81. ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਰੈਂਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ

ਸਿਧ੍ਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਣਾਉਣਾ B ਬਿਆਨ ਕਿ 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ. ਇਹ ਮੁੱਦਾ
ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਹੈ
ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ।

82. ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਸੀ. ਸੀ. ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਵੱਲ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਹਰੇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਲੇਗੇਟ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੇਗੇਟਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ,
ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਸਰੀਰਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਬਿਮਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਿਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਗਲੇ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਿਊਬ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ
ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਐਕਸ 1 ਦਿਖਾਏਗੀ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ,
ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ, ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ
H

ਗਵਾਹ ਡਾ. ਸੀ. ਐਸ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕਟਰ ਸਨ
ਇੱ
ਕ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। PW1 ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਬੀ 7 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਡਾਕਟਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
B
ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ।
ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਖੇਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ

ਸੀ ਸਬੂਤ [B13 ਜੋ ਕਿ 145 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਹੈ], ਉਸਨੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ 2-3 ਮੌਕੇ. ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ
ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵਿਪਰੀਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। D

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਝ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪੋਂਡਰ 'ਤੇ ਹੈ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। PW1 ਦੇ ਸਬੂਤ E
ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਜੋ ਭਰਾ ਸਨ, ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ। F ਦਾ ਕੇਸ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। 'ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ
ਕੀ ਇਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 01.06.1955 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, G
ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੀ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੀ।

H

A 85. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਬਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

01.06.1955 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ B ਨਾਇਡੂ ਨੇ 10.05.1955 ਨੂੰ B1 ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ।
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਤੋਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਬੀ 10-ਵਿਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 10.05.1955 ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

<u>ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ; ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

86. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
'ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਰੰਗ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ
ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

87. <u>ਅਪੋਵੀਅਰ</u> ਵਿੱਚ ਵੀ. <u>ਰਾਮਾ ਸੁਬਾ ਅਯਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 35</u>, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ
ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ,
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੱਦਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ◌ਾਂ ◌ੰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"1. ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਸੁਡਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਨੇਵੇਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲਾਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੁਦਰ ਅਮੀਨ ਦੇ ਮੂਲ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੈ।
ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ (ਸ਼ੇਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਨੀਂਹ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ,

---

H [35][1866] 11 ਐਮ.ਆਈ.ਏ.75

ਜਿਸ ਨੂੰ, ਵਰਤਮਾਨ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕਹਾਂਗੇ,

ਮਿ

ਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1834.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ, ਜੋ ਵੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ B
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ C
ਸਥਾਪਿਤ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, D ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ
ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਿਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, E
ਸਾਂਝੀ ਛਾਤੀ ਜਾਂ ਪਰਸ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੰਦ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੋ, F
ਫਿਰ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ
ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ. G

XXX XXX XXX XXX

12. ਫਿਰ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਉਹ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ H

ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਅਸਲ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

88. ਹੁਣ ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੰਡੀਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 36. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ। ਉਹ ਬਦਲਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਅਣਵੰਡਿਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਡਿਤ ਸੂਰਜ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਇਕਬਾਲ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"25. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਟੇਟਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਨਿੱਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ, ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ।

ਅੱਪੇਵੀਅਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

28. ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। G ਵੈਸਟਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਉਂਥੋਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

---

[36]AIR 1916 PC 104

H [37] (1912-13)40 IA 40; (1913) 11 ਸਾਰੇ ਐਲਜੇ 172

"ਵੰਡ ਦੇ ਕੰਮ" ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏ
ਨੇ ਇਸ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 29.
ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ B
ਸਪਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਅਡਾਗਦਾ ਰਾਘਵੈਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਅਡਾਗਦਾ ਚੇਂਚੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 38. ਉਕਤ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪੀਚਯਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ।
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੇਂਚੰਮਾ ਇੱਕ ਵੈਂਕਯਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ C
ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀਚਯਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ।
ਸੁਬਰਾਓ ਵੈਂਕਯਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ
ਚੇਨਚੰਮਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋ ਸਵਾਲ ਸਨ, D
ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਛਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਿਘਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ E
ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1894 ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1946 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: F

"25. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਸੀਲ, ਉਦਾਹਰਣ ਏ-2 (ਏ) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ 14 ਜਨਵਰੀ, 1945 ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਚਿੰਪੀਰਯਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਸੁਬਾਰਾਓ ਤੋਂ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕੇਵਲ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ G
ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ,

38AIR 1964 ਐਸਸੀ 136 H

ਇਸ ਲਈ, ਇੱਛਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ. ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਵੇਗੀ. ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

XXX XXX XXX

27. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਰੋਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਦੁਆਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਅਤੇ (2) ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ।
ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੀਆਂ
ਰੌਸ਼ਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਦਿਆਲਾਥ ਕਥੀਸੁਮਾ ਬਨਾਮ ਅਦੀਆਲਥ ਬੀਚੂ [ਆਈਐਲਆਰ 1930 ਮੈਡ 502]; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।
ਯਜਨਾਵਲਕਯ, ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 121. "ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ, ਖਰਾਬ (ਸਾਲਾਨਾ),
ਆਦਿ), ਜਾਂ ਦਾਦਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੌਲਤ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਿਰਫ ਬਰਾਬਰ ਹੈ". ਵਿਜਨੇਸ਼ਵਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਲੋਕ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

"… ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮਾਂ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ (ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ (ਜਾਂ ਇੱਛਾ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਦਾ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. (ਸੇਤਲਾਰ ਦੀ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ, ਪੰਨਾ 646-48)।

ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਲਾਸੇ, ਪਲਾਸੀਟਮ 28. "ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਣ (ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ) ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵੀ।
ਕੇਵਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ (ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ) ਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਧੀ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਿਤਰਾ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦਾ ਵਿਰਾਮਿਤਰੋਦਿਆ (ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ, ਪੰਨਾ 23)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਵੰਡ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਿ

ਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵੰਡ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਨਾਲ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ) ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ.

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਮਯੁਖਾ ਦਾ ਨੀਲਕਾਂਤਭੱਟ: (ਅਧਿਆਇ ਈਵੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ)
iii-I)। B

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ (ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵਿਛੋੜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹਾਂ" ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਛੋੜਾ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ) ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ
ਇਸ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ)."" C

ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਕਲਪ" (ਸੰਕਲਪ), ਵਿਰਾਮਿਤਰੋਦਿਆ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧੀਵਿਸੇਸ਼ਾ" (ਮਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ) ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਕਲਪ" (ਸੰਕਲਪ), ਵਿਵਾਹਰ ਮਯੁਖ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧੀਵਿਸੇਸ਼ਾ" (ਮਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ) ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, D
ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ ਕਿ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ
ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇਕਪਾਸੜ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਲਿਖਤਾਂ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ E
ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ: ਦੇਖੋ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਨਾਰਾਇਣ [(1912) ਆਈਐਲਆਰ 35 ਆਲ 80 (ਪੀਸੀ)]; ਗਿਰੀਆ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੁੰਡੀਰਾਜ [(1916) ਆਈਐਲਆਰ 43 ਕੈਲ 1031 (ਪੀਸੀ)]; ਕੰਵਲ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ [(1917) ਆਈਐਲਆਰ 39 ਸਾਰੇ 496 (ਪੀਸੀ)]; ਅਤੇ ਬਾਮਲਿੰਗਾ ਅਨਾਵੀ ਬਨਾਮ ਨਰਵਾਣਾ ਅਨਾਵੀ [(1922)
ਆਈਐਲਆਰ 45 ਮੈਡ 489 (ਪੀਸੀ)] । ਸਈਦ ਕਾਸਮ ਬਨਾਮ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ [(1922) ਵਿੱਚ F
ਆਈਐਲਆਰ 50 ਕੈਲ 84 (ਪੀਸੀ)] ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ:

"ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵੱਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। G
ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਧਾਰਕ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ...

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ H

A ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਭਵਤੀ B ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਬਦਲਦੇ ਸਮਾਜ ਦਾ। ਵਿਆਵਹਾਰ ਮਯੂਖਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਕਥਨ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ:

"... ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ C ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ" 'ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹਾਂ' ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ
ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਲਾਅ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ। "ਹੋਰ" ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ
ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਪਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਇਆ. ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਅਈਅਰ, ਜੇ., ਸੁਨ-ਦਰਾਰਾਈਆਂ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣਾਚਲਮ ਚੇਟੀ ਵਿੱਚ
[(1915) ਆਈਐਲਆਰ 39 ਮੈਡ 159 (ਪੀਸੀ)] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਨਾਰਾਇਣ [(1912) ਆਈਐਲਆਰ 35 ਆਲ 80 (ਪੀਸੀ)] ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਆਨ". ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਵਿੱਚ।
ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੁੰਡੀਰਾਜ [(1916) ਆਈਐਲਆਰ 43 ਕੈਲ 1031 (ਪੀਸੀ)] ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸੂਚਨਾ" ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਰ ਜਾਰਜ ਲੋਨਲਜ਼ ਨੇ ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ [(1931) ਆਈਐਲਆਰ 53 ਆਲ 300 (ਪੀਸੀ)] ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ
ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ। ਸਰ ਜੌਹਨ ਵਾਲਿਸ ਨੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮਸਰਾਏ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਧਿਕਾ ਦੇਵੀ [(1935) 43 ਐਲਡਬਲਯੂ 172 (ਪੀਸੀ)] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਦਾ ਮੈਂਬਰ
H

ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇਪਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉ

ਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੂਚਨਾ..." ਸਰ ਜੌਹਨ ਵਾਲਿਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ. ਕਾਮੇਪੱਲੀ ਅਵਿਲੰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਨੇਮ ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ [(1913) 33 MLJ (746)] ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡੇ ਜਾਣ B
ਦਾ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ,
ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਐਲਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ,
ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ C
ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਾਧਵਨ ਨਾਇਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ,
ਜੇ. ਰਾਮਾ ਅਯਾਰ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਲ [(1930) 33 ਐਲਡਬਲਯੂ 384] ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਉਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਜਦੋਂ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ D
ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ
ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ

ਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ. ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਾ ਰਾਓ [ਆਈਐਲਆਰ 1938 ਮੈਡ 315, 318] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ, ਜੇਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਇੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ F
ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ
3 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 9 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ 9 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ 5 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 9
ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ ਜੀ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਵਰਦਾਚਾਰੀਆਰ,
ਜੇ. ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਚਾਰ H

ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਗਾੜਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ
ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਸੰਚਾਰ' ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਹੋਣ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ D
ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦਾ
ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ. ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਹੈ
ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

XXX XXX XXX

32. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਠ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

XXX XXX XXX

ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਹੈ: ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
H

ਜੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਹ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਜੇ ਆਖਰੀ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੰਡ

ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਦੂਜਾ
ਵਿਕਲਪ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੇਸ ਵੀ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਉਂਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਲ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬੈਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦੋ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਿਆਨ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਵਿਚਕਾਰ
ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ, ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ; ਉਹ ਵੰਡਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਵੰਡਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ: ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ. ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਜੋ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ
ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਕੇ ਅਸੀਂ

A ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਤਰਕ ਦੀ ਸੁਮਾਨੁਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. B ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੇਖ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ

ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ.

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ C ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਚਿਮਪੀਰਯਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੁਬਾਰਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਬਾਰਾਓ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਚਿਮਪੀਰਯਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅੱਗੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ

ਪੁਤਰੰਗਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਨਾਮ ਹੋਰ। ਐਮ.ਐਸ. ਰੰਗੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ

ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

5. ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਐਲਾਨ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਘਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

H

ਅੱਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬਾਈ ਭ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਗਣਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ v. ਅੱਪਾਸਾਹਿਬ ਤੁਲਜਾਰਾਮਾਰਾਓ ਨਿੰਬਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ[40]. ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ 1902 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"16. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੁੱਢਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1902 ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਨਾਰਾਇਣਰਾਓ ਅਤੇ ਰਾਮਚੰਦਰਰਾਓ - ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਆਫ ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੇ, ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਅੱਧੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ, ਏਕਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਕਮਿਊਟਲਿਟੀ. ਅਜਿਹੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ। ਇਸ ਏਕਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ, ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਵੰਡ" ਹੈ; ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ। ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਵੈਸਟਬਰੀ ਨੇ ਅਪੋਵੀਅਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਸੁਬਾ ਅਯਾਨ [(1886) 11 ਮੀਆ 75 : 2 ਐਸਆਰ 218 : 8 ਡਬਲਯੂਆਰਪੀਸੀ 1] ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸਦਾਸ਼ਿਵ [ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 104 : (1916) 43 ਆਈਏ 151] , ਐਫ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵੰਡ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ".

ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਲਗ ਮੈਂਬਰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ, ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਕੇ,

[40](1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 60

A ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ. ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ, ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿਭਿੰਨ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ (ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ) ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ[ਸੋਧੋ] ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੇਵਾ/ B ਵੰਡ ਲਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਿਭਾਗੀ
ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

In ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 41ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"10. ਕੇਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪੜਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਸ ਪੀ -1 ਵੰਡ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ. ਵੰਡ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਵੰਡ ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ। ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਥਿਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ
ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਮੈਂਬਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਆਮ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ, ਬਚਣ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਚਾਹੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਵੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਅਪੇਵੀਅਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਸੁਬਾ ਅਯਾਨ [(1886) 11 ਮੀਆ 75 : 2 ਸਰ 218 : 8 ਡਬਲਯੂਆਰ ਪੀਸੀ 1] ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬਾਈ ਭ੍ਰਿਤਰ ਗਣਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ ਅੱਪਾਸਾਹਿਬ ਤੁਲਜਾਰਾਮਾਰਾਓ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਨਿੰਬਲਕਰ [(1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 60, 68])। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ
ਵੱਖਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਹੋਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਅਸਲ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਗਿਰਜਾ

H 41AIR 1980 ਐਸਸੀ 1173

ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਬਾਈ। ਸਦਾਸ਼ਿਵ [AIR 1916 PC 104: 43 IA 151: 18 Bom LR A
ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਵਿਘਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 18 ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਇਕ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਪੀ-1 ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ B
ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿੰਦੂ ਵਿੱਚ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ C
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਵੰਡ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਰਾਘਵੈਮਾ ਬਨਾਮ ਚੇਂਚੈਮਾ [ਏਆਈਆਰ] 1964 ਐਸਸੀ 136 : (1964) 2 ਐਸਸੀਆਰ 933 : (1964) 1 ਐਸਸੀਏ 593)। ਨੂੰ
ਇੱਕ ਵੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੋ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ, D
ਅਜਿਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ
ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ E
ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ <u>ਭਗਵੰਤ ਪੀ.</u> ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਸੁਲੱਖੇ ਵੀ. <u>ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ</u> F
<u>ਅਤੇ ਹੋਰ</u> (ਸੁਪਰਾ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"14..... ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ G
ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

<u>ਕੀ ਐਲਆਰਐਸ ਵੀ ਨਾਰਾਇਣਨ ਦੁਆਰਾ ਕਲਿਆਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੈ (ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1173) ਅਤੇ</u>
H

ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲਾਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲਾਖੇ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 79]

ਕੁਲਿਆਣੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਰੱਪਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ, ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਪੀ 1 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਕੇਸ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੀ 1 ਨੂੰ ਵਿਲ ਵਜੋਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੱਪਨ ਕੋਲ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਬੀ 1
ਵੰਡ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ -10 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ -10 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬੀ 1 ਦੁਆਰਾ ਬੇਟਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਬੀ 1 ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ੧੮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 1 ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਮੈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੜ ਮਿਲਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ।

96. ਅਸੀਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ

H

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਏ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ
ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ◌ਾ◌ं ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"14 ... ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ B
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਰਜਾ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। C

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੰਡ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
B1 ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ V ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। D
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ E
ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ Appovier (ਸੁਪਰਾ)।
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ
ਫਿਰ, ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਸੇ, ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਅਨੰਦ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਕਰੇਗਾ F
ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁਦ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ.

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ
ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ
ਦਲੀਲ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਇਹ ਸੀ G
ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਲ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

H

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰੁਤਬੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

In ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ v. ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੁੰਡੀਰਾਜ 42, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਸੀ B ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਵੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 25 ਅਤੇ 28 ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਸੀਂ C ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਾਂਗੇ:

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥ ਦੋ ਰੰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਵੰਡ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਵੰਡ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸੜ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੰਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ਉਤਪਾਦਿਤ, ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 30 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਪਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿਕਾਰੀ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ, ਵੰਡ ਕਰਨਾ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪਹਿਲਾ ਅਰਥ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ,
ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਆਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹੋਵੇਗੀ
ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਓ
ਮੈਂਬਰ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

42AIR 1916 PC 104

ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ -14, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉ

ਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੰਡ, ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ.

ਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ B
ਇੱਕ ਇੱਛਾ? ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ?

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ,
C ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੈ
D
ਕਿਸਮਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਰਦਾਦਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਸਿੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ (ਹਿੰਦੂ ਗੇਨਜ਼ ਆਫ ਲਰਨਿੰਗ 1930 ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 23 ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 228 ਨੂੰ ਦੇਖੋ
ਪੰਨਾ 341-342. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ › ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਹੈ
ਸਾਲ 1865 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਵਿਲਜ਼ ਐਕਟ 1870 ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਦਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ)
ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 1865 ਐਫ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਐਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1881 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਵੀ ਇਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1925 ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਰਾਹੀਂ ਹੈ
57 ਭਾਗ VI ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਤੋਂ G ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਇਹ ਐਕਟ 1 ਜਨਵਰੀ 1927 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਕੋਡਿਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਧਾਰਾ 57 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1927 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਇੱਛਾ, ਧਾਰਾ H ਦੀ ਲੋੜ

63 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1927 ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: "30. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ[ਸੋਧੋ] - ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਇਸ

ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ 39) ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਵਿਆਖਿਆ:- ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ
ਤਰਵਾੜ, ਤਵਾਜ਼ੀ, ਇਲੋਮ, ਕੁਟੁੰਬਾ ਜਾਂ ਕਵਾਰੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰਵਾੜ, ਤਵਾਜ਼ੀ, ਇਲੋਮ, ਕੁਟੁੰਬਾ ਜਾਂ ਕਵਾਰੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ
ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।
D
ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੂ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ,
ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਐਮ.ਐਨ. ਆਰਿਆਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ।ਐਮ.ਡੀ. ਸੁਬਰਾਯਾ ਸੇਟੀ 43; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"..ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਲਛਿਆਹ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ (ਦੇਖੋ ਪਾਰਵਤੀਬਾਈ ਬਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ਪੰਧਰੀਨਾਥ: 39 ਬੋਮ 593: ਏਆਈਆਰ 1915 ਬੋਮ 265 ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮੀ
ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਰੈਡੀ। ਰਾਮਾਮਾ; 43 ਮੈਡ 824: ਏਆਈਆਰ 1920 ਮੈਡ 637). ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਅੱਪਨ ਪਾਤ੍ਰਰਾ ਚਾਰੀਅਰ ਬਨਾਮ ਵੀਐਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਚਾਰਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ; 40 ਮੈਡ 1122: ਏਆਈਆਰ 1918 ਮੈਡ 531. ਫੈਸਲੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ
ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜੋ ਵਾਈਟਲ ਪੁਟਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਾਮੇਨਮਾ; (1874) 8 ਐਮਐਚਸੀਆਰ 6 ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਦਾਦਾ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦਾਦਾ ਨਾਇਰ; 5 ਬੋਮ 48 (ਪੀਸੀ): 7 ਆਈਏ 181, ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-

---

H 43 1972 (4) SCC 7

ਪਾਰਸਨਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ,

ਉ

ਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਇੱਛਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਵਿਲੀਅੰਮਾਈ ਅਚੀ ਬਨਾਮ ਨਾਗੱਪਾ ਚੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 44 ਵਿੱਚ,
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਿਹਾ: B

"10. … ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ, C
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮਰਦ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ: [ਦੇਖੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਲਾ, D
13ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੰਨਾ 249, ਪੈਰਾ 223 (2)(4)]। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ (ਕੁਝ ਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ
ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵਪੂਰਣ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ F
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? G
ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੁੰਦਰਾ ਅਡਾਪਾ ਬਨਾਮ ਗਿਰੀਜਾ 45. ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਸ. ਹੇਗੜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ:

---

[44] ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1153
[45] AIR 1962 (ਮੈਸੂਰ) 72 H

A "15. ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਐਕਟ" ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਲਿਆਸੰਤਨਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਲਾਗੂ ਹੋਈ, ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੋਰ ਸੁਹਿਰਦ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ B ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਓ। ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਭਾਗ VI ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ)
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ) ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ
III. ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-
C
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

17. ਨਾ ਤਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਲਿਆਸੰਤਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ D ਐਕਟ ਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਤ
ਅਲਿਆਸੰਤਾਨਾ ਕੁਟੁੰਬਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਐਕਟ" ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ
ਅਣਵੰਡੇ ਅਲਿਆਸੰਤਨਾ ਕੁਟੁੰਬਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਕੁਟੁੰਬਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ
ਗੋਵਿੰਦ ਭੱਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀਮਤ ਹੈ. ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ
ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਭੱਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ
ਸ. 30 (1) ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝੀਏ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜੋ ਅਣਵੰਡੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ
ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਸੰਥਾਥੀ ਕਵਾਰੂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਵਾਰੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ "ਐਕਟ" ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜੁਲਜਾ ਸ਼ੈਂਠੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਸ਼ੈਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ; 1973 (2) ਐਸਸੀਸੀ 773 ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ

ਸੰ

ਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਵੰਡ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹਿੱਸਾ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਨੰਗੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 46 ਪੈਰਾ 22 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

C

"22. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਿੱਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ
ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. D
ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ "ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ-ਆਮ" ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਐਸਬੀਆਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ [(1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 33 : ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 1330], ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

23. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ E
ਉਸ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ "ਉਸ ਹਿੱਸੇ" ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 'ਉਸੇ' ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ F
ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

[ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੋਵੀਅਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਦੇਖੋ
(ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ]।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ G
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

462008 (7) ਐਸਸੀਸੀ 46 H

ਇੱਕ ਜੋੜ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। B ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੂੰ ਗਲੇ ਵੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
C ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਵੰਡ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ

ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ D ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ।
ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
E ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਸੇ 'ਤੇ ਉਚਾਰੂਨ ਕਰੋ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ F 2005 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾ" ਦੇ ਪੰਨਾ 342 'ਤੇ ਪੈਰਾ 228 ਕਲਾਜ਼ (6) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਦੇਖੋ: 23ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ:-

"(6) ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ - ਵੰਡ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਸ. 221(4))। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 2005 ਵਿੱਚ ਸੋਧ। ਜੇ ਇਸ ਲਈ,

ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੇ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮ

ਰਦਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ,
ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਵਜੋਂ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ

ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖੋ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦ ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਪੈਣ 'ਤੇ ਜਾਂ
ਵੰਡ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 (1937 ਦਾ XVIII) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ)
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ '1937 ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2, 3 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

"2. ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿੱਥੇ
ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ। -

ਜਦੋਂ ਦਯਾਭਾਗਾ ਸਕੂਲ ਆਫ ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਧਵਾ ਹਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ
ਜੇ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਾਰਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ

ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਪੁੱਤਰ ਦਾ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ 'ਤੇ ਮੁਤਾਬੀ ਮੁਟਾਂਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਜਦੋਂ ਦਯਾਭਾਗਾ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਜਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹਿੱਤ ਰੱਖੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਖੁਦ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਜ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ D ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਵਾਇਤੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਵਾਰਸ ਕੋਲ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

xxx xxx xxx

E 5. ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਰ ਜਾਓ"। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਐਫ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਹਿੰਦੂ ਮਰਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ
ਜੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਜ , ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਅਸਟੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਦਯਾਬਾਘਾ ਜਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਉਸਦਾ
H

ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈ

ਉ

ਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਹਿੱਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਇਕਦਮ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ
3 (2), ਜਦੋਂ ਕਿ, ਧਾਰਾ 3 (1) ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ

B

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ
ਧਾਰਾ ੨ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ੩ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਸੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (2) 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ
ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
"ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦ ਚੁਣੇ ਗਏ, ਜੋ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ D
ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, 1937 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਇਹ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1937 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਕਟ 1956), ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ

ਈ ਪਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

F

ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ. ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ
ਜਾਇਦਾਦ, ਧਾਰਾ 3 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗੀ। ਧਾਰਾ 3 (1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਭਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੈ? G
ਕੀ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ, 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ? 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

H

ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਤਰੂਘਨ ਈਸਰ ਬਨਾਮ.
ਸਬੂਜਪਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 47. ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ:

"7. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਵਿਧਵਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਵਿਆਜ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ [C] ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦਾ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਦਲ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ: ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਰੂਮਲੂ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਨਮਾ [ਏਆਈਆਰ (1965) ਐਸਸੀ 825]। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ

ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ [E] ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਕੋਈ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਵਿਧਵਾ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਜ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।
ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦਾ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਜੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

H 47AIR 1967 SC 272

ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਾਰਨ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਚੇ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: B 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਨੇ ਉਕਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ C
ਪਰ ਬੁਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਵਿਧਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੀ, ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ D
ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ E
ਕਿ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ F
ਨਾਇਡੂ 01.06.1955 ਨੂੰ। ਧਾਰਾ 14 ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ 1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਦਲਵੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਜੋਂ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ G
ਵਿਧਵਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਰਵੇਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ, H

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1.6.1955 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਕੋਲ ਬਚਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 1958 ਦੇ ਓਐਸ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾ ਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਾ ਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ 'ਦਿਲਚਸਪੀ' ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 2005 ਦੇ ਐਕਟ 39 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ

ਸੁਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ, ਪਾਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ C ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ। ਜੋ ਚੀਜ਼ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।
ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ I ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ[ਸੋਧੋ] -ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਿਆਜ D ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

110. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵਿਆਜ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ. ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੰਡ
ਵਿਘਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (30) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ 'ਵਿਆਜ' ਨੂੰ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

<u>ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?</u>

1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ H ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਵੀ। ਕਾਰਨ

ਕਾਰਵਾਈ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ

ਮਿ

ਤੀ 10.05.1955. ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ. ਅਦਾਲਤ, ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ B
ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ
(ਦੇਖੋ ਕੰਵਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਬਨਾਮ ਕੰਵਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ 48) ਕੀ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
1 ਤੋਂ 3 ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ

ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ C. ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ 1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਓ.ਐਸ.
1985 ਦਾ ਨੰਬਰ 649, ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੂਟ ਹਨ. ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਵੀ. ਰੰਗਾਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ D ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ E
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। F

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾ (1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼) ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 1963 ਦਾ 36) ਕਿ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ

---

[48](2007) 1 SCC 357 H

A ਦੋ ਵਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੈਂਕੜੇ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ 93 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ B
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ। ਪਹਿਲਾਂ
ਸੂਟ, ਅਰਥਾਤ, 1958 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36, ਇਹ ਸਨ
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਇਆ

C ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਭੁਗਵੰਤ ਪੀ. ਸੁਲੱਖੇ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 10.05.1955 ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ D ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ
ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ, ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਅਤੇ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ (37 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ) ਛੋਟੀ ਹੈ
ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ A1-Plant ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਜੇ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਕ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਮਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
H

ਮੁੰਹ। A2 ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 21.07.1958 ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ A
10.04.1958 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇਣਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ:

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ
ਮੈਂ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ B
ਭੋਜਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, A3 ਪਲੇਟਰ ਹੈ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ-ਫਸਟ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ
ਦਾਇਰ ਏ 4-ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ
1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, C
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਰ ਦੀ
ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ.
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ
ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ. ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ
ਧਿਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,
ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਾ ਕਰਕੇ D
ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਗੇਟ) ਦੁਆਰਾ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ
ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਲੇਨਟ ਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ
ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ,
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ
ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ F
ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਏ
ਸਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਗਈ। G
ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ
ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ
ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ ਸੈੱਟ-ਅੱਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ
ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ H ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, B 1974 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਅਸਲ, ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ 1963 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 36 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ

ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕਪਾਸੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਨੁਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ

ਵੱਡਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕਪਾਸੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਦਿਓ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਸਹਿਭਾਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਵਿਵਾਦ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ

ਵਿਘਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਾਥੇਮਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਨਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਜਾਇਦਾਦ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ

H

ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ?

ਇੱ

ਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ?

ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਵੇ?
ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ [ਦੇਖੋ 1986 (1) ਐਸਸੀਸੀ 366].
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, B
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ, ਕੁਆ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਸਾਬਕਾ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ? C ਜਾਇਦਾਦ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਵੇ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਅਯਾਗਰੀ ਵੈਂਕਟਰਮਯ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ v. ਅਯਾਗਰੀ ਰਮਯਾ[49].
ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ
ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ D
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਵੈਂਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਜਸਟਿਸ ਬਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ
ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੰਤਰ-ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ E
ਆਲੀਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾਵਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ।
ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ G
ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

---

[49](1902) ਆਈਐਲਆਰ 25 ਮਦਰਾਸ 690 H

A ਵੰਡ ਦਾ ਮਤਲਬ" ਸੂਰਜ ਬੰਸੀ ਕੋਇਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੀਓ ਪਰਸਾਦ, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 5 ਕੈਲਕ. 148.

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰਤਾਂ:

B "ਇੱਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ - ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਂਕਟਚੇਲਾ ਪਿਲਾਈ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨਈਆ ਮੁਦਲਿਆਰ 5 ਐਮ.ਐਚ.ਸੀ.ਆਰ.

C 166. ਅਨੈਚ੍ਛਿਕ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਕੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

D ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ:

E "ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਰ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਲ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ। ਮੁੱਲ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ

F ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕੁਇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ

G ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੈਂਕਟਚੇਲਾ ਪਿਲੇ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨਈਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ Mudaliar[50] (1870) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: H

[50](1870) 5 ਐਮ.ਐਚ.ਸੀ.ਆਰ. 166

"….. ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-

ਇੱ

ਕ ਪਾਰਸਨਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। B
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਰ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ
ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ
ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ C
ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਵਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਂਗ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ... D

XXX XXX XXX

ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ, ਸੁਬਰਾਯਾ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਰ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। E
ਵੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ।

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
In <u>ਸਿੱਧੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸਿਧੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਵਿ.</u> F
<u>ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 51</u> ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ:

9. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵੀ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਿਨਾਂ G
ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ; ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਲੈਣਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਣਵੰਡੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖੇ,

51AIR 1953 ਐਸਸੀ 487 H

ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਮ.ਵੀ.ਐਸ. ਮਨੀਕਯਾਲਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿਮ੍ਹਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਜੋ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਜੋ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹੱਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ..."

ਜਸਟਿਸ ਬਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੇ ਪੇਰਾਮਾਨਾਇਕਮ ਪਿਲਾਈ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਐਸ.ਟੀ. ਸ਼ਿਵਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

123. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ,
ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਸਿਧਾਂਤ
ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

---

[52]AIR 1966 SC 470
[53]ਏਆਈਆਰ 1952 ਮਦਰਾਸ 419

ਉਸ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇ

ਹ ਸਿਰਫ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਵਿਵੋਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਵੇ
ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ. ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, B
ਤਾਂ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ
ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. C

ਅੰਤਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਬਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ ਨੇ <u>ਅਯਾਗਰੀ ਵੈਂਕਟਰਮਯ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ</u> (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ. ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ D
ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਲੇਗੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਚੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਲੇਗੇਟ ਲਈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ
ਇੰਟਰ-ਵੀਵੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੋ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ.

E

ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ? ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੇਵੱਸ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ F ਰਹੀਆਂ ਹਨ
ਜਸਟਿਸ ਬਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ ਨੇ <u>ਅਯਾਗਰੀ ਵੈਂਕਟਰਮਯ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ</u> ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 4 ਤੋਂ 11 1983 ਦਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 89 ਹੈ. ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੋੜ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ G
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰੇਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ PW1 ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: H

A ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਬਕਤਾਚਲਮ ਨੇ ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੱਤਿਆਮੰਗਲਮ ਦੇ ਕੋਲੇਗਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 750 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ੭੫੦ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ੧੯੩੨ ਤੋਂ ੧੯੫੮ ਤੱਕ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਿੱਚ ੧੫੦ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਰਾਮਥਲ। 1,000 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ B ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ 1944 ਤੋਂ 1958 ਤੱਕ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ
ਕੋਲਾਗਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ 1,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,
ਕੋਲਨਗੋਡੂ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਅਤੇ ਤੰਜੌਰ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦਾ 1,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਏ 1 ਵਿੱਚ 1000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਇਆ
ਅਤੇ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਸੀਂ 1,400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ੭੦੦ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਤਸਵੀਰ ਹੈ. ਉਹ ਬੇਸ਼ਕ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਅਸੀਂ
ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ. ਰਾਣਾਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇੰਟਰਾ-ਵੀਵੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਬਰਾਬਰ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੀਮਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਵਿਚਾਰ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਰਹਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰੇਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

<u>ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ?</u>

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ H ਬੀ 1 ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ. In

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਏ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਣ ਬਾਰੇ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਵਿਘਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ B ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ C ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਵੀ 1.6.1955 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਨ
ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ
ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹੇਲੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ
ਇੰਅਸਟੇਟ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ।
ਦਰਅਸਲ, 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੇ "ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ"। ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ
ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ B10-ਵਿਲ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ. ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ,

ਫਿਰ, ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ, 01.06.1955 ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਡਾਗਦਾ ਰਾਘਵੈਮਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਪਸ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ

(ਸੁਪਰਾ) ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ B ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ 'ਤੇ
ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 10.05.1955 ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ, 10.05.1955 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ,
ਇਸ ਲਈ, ਇੱਛਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਵੱਲ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 10.5.1955 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ 1.6.1955 ਨੂੰ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਅਸੀਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੱਲ ਵੀ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ D ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਰਾ -77 ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮਾਲਕ ਸੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖਰੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1932 ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ E 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖਰੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ 'ਅੱਜ' ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਡਾਗੜਾ ਰਾਘਵੈਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ , ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ 10.05.1955 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਮਾਮਲਾ 1937 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ
ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 (2)
H

ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ. ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ 10.5.1955 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਲਕਸ਼ਮੀਯਾਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ B

ਨਾਇਡੂ ਬਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ 01.06.1955 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ

ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੰਚਾਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 34 <u>ਰਾਘਵੈਮਾ</u> (ਸੁਪਰਾ)। C

<u>B1 ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ: ਮਿਤੀ 11.5.1955 ਅਤੇ 16.5.1955 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਕਿ ਕੀ ਬੀ 1 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਇਡੂ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ: D

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 1 10.5.1955 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। B1 ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। B1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: E

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਵੀ. ਤੋਂ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ 1932 ਤੋਂ... ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਬੀ 1 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਕਸ਼ਮੀਆ F

ਨਾਇਡੂ ਨੇ 11.5.1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀ 1 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਖੰਡਨ ਭੇਜਣ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਮਿਤੀ 11.5.1955 ਜੋ ਉਸਨੇ 16.5.1955 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ G

ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਇਹ ਘਾਤਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 11.5.1955 ਅਤੇ 16.5.1955 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ H

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 11.5.1955 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ (43) ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 16.5.1955 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 44 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੀ ੨ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬ੍ਰੇਨਡ੍ਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ B1 B ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
1985 ਦੇ ਆਈਐਨਓਐਸ 649 ਵਿੱਚ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

<u>ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ B1 ਬਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ?</u>

134. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1955 ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ -5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਗਠਿਤ ਸਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ
ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ), ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ -3 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ:

3. ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਭਰਾ ਸਨ। ਉਹ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। <u>ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।</u>
<u>ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਝੂਠੇ ਹਨ। ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੀ</u>
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਾਂ ਵੀ ਖਰੀਦੀਆਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

135. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ-9 ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ 1932 ਵਿਚ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੌਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ,
1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89), ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਸਨ

ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ
ਵੰਡ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89) ਦੀਆਂ ਬਿਆਨਾਂ, 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 (ਨੰਬਰ) ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ)। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. B
ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਸੱਚੇ <u>ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। A</u>
ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਦਾ (ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ 12.05.1955 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। C
ਜਾਇਦਾਦ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਅਜ਼ਮਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉੱਥੇ D ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, E ਐਪੋਸਾਈਟ ਵਿੱਚ. ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਵੰਡ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
F
<u>ਕੀ B1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕਿੰਨੀ ਹੈ
ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ</u>

ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਟੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੀ 1 ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ
ਗਲਤ ਹੋਣਾ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ G ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। 'ਵੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ
ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਸੀ। ਬੀ 13 ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ
H

ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਹੈ। ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਸੀ. ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰੀਦਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ [B] ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ
ਇੱਛਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 'ਵੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ [C] ਸਲਾਹਕਾਰ, ਕਿ ਵਾਕ ਇਸਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਲ 1932 ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ B10-ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ।

<u>ਕੀ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ</u>

ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਬੀ 1 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. B1 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਖ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
12.05.1955. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਸੀ
10.05.1955 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ,
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 11.05.1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 16.05.1955 ਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬੀ ੧ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸੰਚਾਰ
ਮਿਤੀ 11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਕਮੀ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ

'ਏ
' ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ B2 ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਓਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿੱਜੀ ਸੰਚਾਰ ਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ B
10.5.1955 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ,
11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ B42, B43 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ B44, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ B2 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਬੀ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ B2-ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ
C ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੪੦ ਤੋਂ ੪੩ ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਬੀ 2, ਇਸ ਲਈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 41 ਵੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ D
ਪ੍ਰੋਬੇਟ, ਮੈਟ੍ਰੀਮੋਨੀਅਲ, ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਜਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਧਾਰਾ 42 ਢੁਕਵੇਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ
ਜਾਂਚ। ਇਹ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
E
"43. ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਆਦਿ
ਧਾਰਾ 40, 41 ਅਤੇ 42 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
F
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ B2-ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ
ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿੱਥੇ ਬੇਨਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 10.5.1955 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 42) ਦੇ 'ਨਵਾਂ ਇੰਡੀਆ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ
ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 11.5.55 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੰਨਾ 43) ਕਿ G
ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਣਵੰਡੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 44 ਦੁਆਰਾ 15.5.55 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 17.5.55 ਨੂੰ ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 45) ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
H

A 144. B2-ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ B ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੀ ਪਾਰਟੀ, ਭਾਵ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀ 42, ਬੀ 43 ਅਤੇ ਬੀ 44 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। B2 ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ

ਏ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ਼ੂ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ B 'B1' ਦੀ ਮਿਤੀ 12.5.1955 ਹੈ ਜਦਕਿ B42 ਦੀ ਮਿਤੀ 10.5.1955 ਹੈ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 40 ਤੋਂ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"129. ਗਦਾਧਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਤ ਚੰਦਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ [ਏਆਈਆਰ 1941 ਕੈਲ 193 : (1940) 44 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂਐਨ 935 : 195 ਆਈਸੀ 412 : 72 ਕੈਲ ਐਲਜੇ 320 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ
ਅੰਤਰ-ਭਾਗ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾਠ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ
ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

130. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ।

ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਏ' ਧਿਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਏ 109 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੋਧ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਬੀ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਕਾਰਵਾਈ)। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਆਰਡਰ (B2) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚੋਂ ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਲ ਵੈਂਕਟਪਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ,

---

541983 (3) ਐਸਸੀਸੀ 118

ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੀ 42, ਬੀ 43 ਅਤੇ ਬੀ 44 ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ

ਜ

ਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ [ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਬੀ 68] ਦੇ ਹਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ (ਟੈਸਟਰ) ਮਿਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 'ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ 1989 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 83 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਰੋਕਿਆ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ B42, B43 ਅਤੇ B44 ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ

B

ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
A109. B2 ਵਿੱਚ B42 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, B43 ਜਾਂ B44 ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀ 1 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 12.05.1955 ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ 12.05.1955 ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ

C

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ
12.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ, ਭਾਵ 11.05.1955 ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੇ 11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ B1 ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

D

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ. ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ B1 ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤਾਰੀਖ 12.05.1955 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ B1 ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ,
ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਹਨ ਜੋ
ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਤੋਂ ਵਗਣਾ? ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

E

12.05.1955, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕੇਸ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਵੇਖਣ 'ਤੇ 11.05.1955 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਸੀਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ

F

ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 10.05.1955 ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 10.05.1955 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 10.05.1955 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਭ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ. ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ

G

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਟੈਸਟੇਟਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

H

ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਟੈਸਟੇਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੀ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿਕਾਰੀ, ਯਾਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਡਾਗਦਾ ਰਾਘਵੈਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਵਾਹ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

"11.05.1955 ਨੂੰ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬੀ 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ੧੪੫ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀ ੪੪ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀ 42 (ਜਿਸ ਨੂੰ 10.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ 'ਨੋਟਿਸ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਬੀ 43 ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬੀ 44 ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10.05.1955 ਨੂੰ, "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ
ਅਗਲੀ ਹੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ, 1955 ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 26 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
B1 ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10.05.1955 ਨੂੰ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ।
ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਵਸੀਲ, ਸਿਰਫ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 12.05.1955 ਨੂੰ, ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ
"ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੀ ੧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ। ਗਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬੀ 1 ਕਿਉਂ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ
ਕੀ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। A1 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ B1 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਤਾਮਿਲ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ

ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ")। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਏ ਛੋਟੇ ਚਾਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਏ 1-ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਏ 1 (1958 ਦੇ ਓ. ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਲੇਖਨ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਬੀ ਹੈ

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ B42, B43 ਅਤੇ B44 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ B43 ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ
11.05.1955 ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ.

ਸੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ 16.05.1955 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ
10.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
B43 ਦੀ ਸਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੀ
ਬੀ 42, ਬੀ 43 ਜਾਂ ਬੀ 44 ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਫਿਰ, ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ "ਨਵਵਾ ਇੰਡੀਆ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ B42, B43 ਜਾਂ B44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ E
12.05.1955 ਦੇ ਬੀ 1 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ
ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ 10.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 11.05.1955 ਅਤੇ 16.05.1955 ਦੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੋ
ਦਿਨਾਂ, ਭਾਵ 10.05.1955 ਅਤੇ 12.05.1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਬੀ 1 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦੇਵੇਗਾ. ਜੇ ਅਸੀਂ B1, ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
11.05.1955 ਨੂੰ, ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ 11.05.1955 ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ G
ਫਿਰ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਬੀ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਲਈ H

ਇੱਕ ਪਲ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੈ

ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਸੁਬੰਧਪੁਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ [ਅਡਾਰਗਦਾ ਰਾਘਵੈਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ -28 ਅਤੇ ਬੀ32 ਦੇਖੋ , ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ -89 ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ]। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ

ਖਾਸ ਅਖਬਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 10.05.1955 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11.05.1955 ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਬੀ 1 ਦੀ ਮਿਤੀ 12.05.1955 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। 11.05.1955 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 12.05.1955 ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਨੋਟਿਸ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ. ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 1.6.1955 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਕਦੇ

ਇਸ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਐਚ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਐਫ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਫੂੱਲੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓਐਸ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਭਾਵ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 (2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

H

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਬਨਾਮ 14 (2)

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: "4. ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਮਹਿਲਾ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ B ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਆਖਿਆ- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਜਾਇਦਾਦ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਬਕਾਏ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ C
ਨਾ ਹੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ D 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ 14 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਈ
ਇਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਾਖਾ
ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇਗੀ
ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਕੋਲ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ G
ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਇੱਛਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। H

157. ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ 1958 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋ:

"11. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ 145 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੀਕਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ 1937 ਦੇ ਐਕਟ XVIII ਅਤੇ 1956 ਦੇ XXX ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰਾਜ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੂਜੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਭਾਗੀਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

158. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਮੀ ਬਨਾਮ ਅਮਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ 55 ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ 13 ਨਵੰਬਰ 1937 ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਇੱਛਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ੧੯੫੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ।

ਵੀ. ਤੁਲਾਸੰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੇਸ਼ਾ ਰੈਂਡੀ ੫੬ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ । ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸਾਲ 1939। ਉਸਨੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ

---

[55] (1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86

56 (1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 99

ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ
ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"62. (1) ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਥੀ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਰਮ ਭਰਿਆ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਯਜਨਾਵਲਕਯ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਨੂ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਸ਼ਾਸਤਰੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ C ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ ਦੇ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਵ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਐਫ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। G

ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਯੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਫਰਮਾਨ, ਪੁਰਸਕਾਰ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਆਦਿ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ, ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ H

A 14(1) ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਵੰਡ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਦੀ ਔਰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧ ਜਾਵੇਗੀ

ਇਕ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ

ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ, ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 'ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ', 'ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ', 'ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ' ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਵ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲਕ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ

ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਅਵੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਂਕ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ

ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ।

(7) ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਆਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ।ਕਮਲਾ 57, ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

H [57] (2005) 5 SCC 390

ਵੀ ਤੁਲਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 (1) ਹੈ ਜੋ ਏ
ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ. ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ
ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਤਨੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ
ਉਹ। ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੀਜੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਆ ਗਈ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਬੀ ਦੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ।

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ 58, ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ
07.10.1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ C ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ
ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜਾਂ 14 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਕੇ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ. ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ,
ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ,
ਪਤੀ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਡੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ. ਤੁਲਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ
ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ
ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ (ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ: ਈ

"7. ਹੁਣ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਨ ਓਨ ਵਿੱਚ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, 15 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੰਨਾ 1171, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਐਫ

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਮਹਿਲਾ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ
ਉਹ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਬ-ਜੀ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

---

58 ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 3282 H

8. ਗੁਮਲਾਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਤਗੀਨਾ ਮਾਟਾਡਾ ਕੋਟੂਰੂਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸੇਤਰਾ ਵੀਰਾਵਵਾ [1959 ਸੁਪ (1) ਐਸਸੀਆਰ 968 : ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 577] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ (ਐਸਸੀਆਰ ਪੰਨਾ 977-78 ਤੇ) ਜਸਟਿਸ ਪੀ ਐਨ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਗੋਸਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਬੇਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਦਾਸ ਸਾਮੰਤਾ [ਏਆਈਆਰ 1957 ਕੈਲ 557 : 6 ਸੀਡਬਲਯੂਐਨ 35] (ਏਆਈਆਰ
12):
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧਤ ਔਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਔਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਹ ਸੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਫਾਰਮ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਪਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ 'ਕਬਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਸੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ." ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਆਰ ਪੰਨਾ 978)

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਲੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

9. ਏਰੰਮਾ ਬਨਾਮ ਏਰੰਮਾ ਵਿੱਚ। ਵੇਰੁਪੰਨਾ [(1966) 2 ਐਸਸੀਆਰ 626 : ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1879] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
G
ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੀ. ਤੁਲਸੰਮਾ
(ਸੁਪਰਾ) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਐਕਟ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੇ
ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਏ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ 59, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਸੀਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 14 (2) ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਸੌਮੀ ਮਜੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 60. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ -11, 12, 13 ਅਤੇ 14 . ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ[61]:
ਬੀ

"11. … ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਹਿਲਾ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ (ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ) ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ
ਉਹ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। C
ਜੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ
ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਓ। ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਸਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਰਦ 17-6-1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਲਾਸ 1 ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸੀਮਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
F
ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਸੀਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ G ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ
ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ

---

[59] (1994) 2 SCC 111
[60] (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 91
[61] (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 75
H

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਲੇਗੇਟ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬੀ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਐਕਟ[ਸੋਧੋ]

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ, ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਧਾਰਾ 14 (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ 14 (2) ਬਣਾਉਣਗੇ

ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਂ ਓਟੀਓਜ਼। ਇਹ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ੧੪ ਅਤੇ ੩੦ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਗਨ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਐਲਆਰਐਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। v. ਧਨਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 62 ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ

ਜੱਜ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਪਲਾਟ ਐਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਜਾਇਦਾਦ X ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ

---

62 (2012) 2 SCC 628

ਨਵਨੀਤ ਲਾਲ ਉਰਫ ਰੰਗੀ ਬਨਾਮ ਗੋਕੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 63. ਅਸੀਂ
ਨਵਨੀਤ ਲਾਲ ਉਰਫ ਰੰਗੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਵਿਧਵਾ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ।
ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ

ਬੀ

v. ਸੌਮੀ ਮਜੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 64, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ। ਜੁਪੁਡੀ ਪਰਧਾ ਸਾਰਥੀ ਵੀ. ਪੈਂਟਾਪਤੀ

ਸੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 65 ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸੀ
ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਸੀ
ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜਾਂ 14 (2) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ), ਵੀ.
ਤੁਲਾਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ), ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਣਯਨ ਡੀ
(ਸੁਪਰਾ) ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ.ਬੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ
1
4 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ
ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੀ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਗੁਮਫਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਜੈ ਬਾਈ 67, ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਾਲ 1941 ਵਿਚ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਕ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ। ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਸੀ
ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ ਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

---

63 (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 630
64 (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 91
65 (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 56
66 ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1493
67 (1994) 2 SCC 511

H

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜਾਂ 14 (2) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਚਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ

ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਬੀ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਸੀ. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ

ਸੁਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਥਿਰੁਕੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 68. ਇਹ ਕੇਸ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਮਸੁੰਦਰਮ ਪਿਲਾਈ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਮਫਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 69, ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏਰੰਮਾ ਬਨਾਮ ਏਰੰਮਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ। ਵੀਰੁਪਾਨਾ 70. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਬਾਈ ਵਜੀਆ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਠਾਕੋਰਭਾਈ ਚੇਲਾਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-8ਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"8ਓ. ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਕੁੰਡੇ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਈ ਵਜੀਆ ਬਨਾਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਠਾਕੋਰਭਾਈ ਕੇਸ [(1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 300: ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 993:

"ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,

ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ। ਜੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ

68AIR 1996 SC 1697/(1996) 8 SCC 525

69AIR 1987 SC 2251

70ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1879

H 71AIR 1979 SC 993

ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸ਼ਬਦ ਏ
'ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਰਥਹੀਣ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ
14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ "ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਐਕਟ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਗਦਮ ਰਾਮੀਰੈਡੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਅਤੇ ਹੋਰ 72. ਇਸ ਵਿੱਚ, 21.12.1952 ਨੂੰ ਈ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਖੋਜ ਹੈ: F

"28. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਾਰੈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਸ਼ਮਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਨੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮੀਰੈਡੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ,
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਇੱਥੇ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਰੰਤ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਸ਼ਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

722010 (9) SCC 602 H

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ' ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ. ਉਹ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਸਮੀ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਟੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਸਾਡੇ ਲ੍ਈ ਇਹ ਪ੍ਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ। ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੰਕਸਦ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ

ਸਪਸ਼ਟ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਛਾ ਸੀ

ਡੀ ਨੂੰ 10.05.1955 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ. ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਸਟੇਟਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀ

ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ <u>ਸੀ. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ</u>[73] ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ:

73AIR 1996 SC 1697

"30. ਸ਼੍ਰੀ ਰੰਗਮ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ
ਦੋਵਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਾਇਦਾਦ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਸਿਰਫ ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ
ਵਿਧਵਾ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ।
ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਹ ਬੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਵਿਲ ਐਕਸ ਏ-1 ਵਿਚ ਵੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਅਨੁਪਾਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਗਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਪਛਾਣਿਆ
ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਡੀ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
E
ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰਿਤ' ਹੈ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89/83 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71/58 ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ।

1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ, 30.04.1977 ਨੂੰ ਐਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 (ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਰਾ ਵਿਚ 21, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਤੋਂ 11 (ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਜੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ
ਗਲਤ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
H

ਏ. ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਵਿਧਵਾ। ਉਹ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ-1 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸ਼ਡਿਊਲ-ਆਈਏ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਰਾ -10 ਵਿੱਚ, ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ

ਅਨੁਸੂਚੀ-1 ਅਤੇ ਆਈਏ ਵਿੱਚ ਬੁਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-

I ਅਤੇ IA ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ-I, IA ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮੋਇਟੀ।

ਧਾਰਾ ੧੪੫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਸੀਵਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4

16.04.1956 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਨੇ ਆਰ.ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਆਰਡਰ XXIII ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿ 01.06.1955 ਨੂੰ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਡੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ।

ਗੁਮਲਾਪੁਰਾ ਤਗੀਨਾ ਮਟਾਡਾ ਕੋਟੂਰੁਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸੇਤਰਾ ਵੀਰਾਵਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ[74] ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 'ਮਾਲਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"11. ... ਬੇਸ਼ਕ, ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਸਰੀਰਕ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 14. "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ

ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਔਰਤ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ

ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ. ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਏ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ "ਮਾਲਕ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

H

[74] AIR 1959 SC 577

ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ I
ਗੋਸਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਦਾਸ ਸਾਮੰਤਾ (ਏਆਈਆਰ 1957 ਕੈਲ 557, 559) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ ਐਨ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ:

"ਇੱਕ ਔਰਤ ਬੀ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ
ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧਤ ਔਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ, ਜਿਸਦਾ C
ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ
ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। D

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਏਰੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਸਿਰਫ ਈ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਖਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ. ਅਸੀਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:

01.06.1955 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ, ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ
ਵਿਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਜੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ. ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਜਾਂ 3 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ
ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ G ਵੀ ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।
ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ, ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਨਾਇਡੂ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਚ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

1937 ਦਾ ਐਕਟ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਟੂਰੁਸਵਾਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੈਟਨੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1786 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ,
ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਟੂਰੁਸਵਾਮੀ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"... ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ. ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਸਕਦਾ
ਹੈ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ
ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੈਟਨੋ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ
ਇਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜੋ ਬੀ ਹੋਈ ਸੀ
ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1958 ਵਿੱਚ...

ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 172 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੇਖੋ
ਪੈਰਾ 14) ਅਤੇ ਸ਼ਿਆਮ ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ
ਸਾਹ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਰਮਾ ਕਾਂਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। 2018 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 981 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ:

"ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਡੀ ਸੀ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਲੇਗੇਟਾਂ ਦੀ ਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਵਾਹ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਖੁਦ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

".. ਜਦੋਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ੧੪੫ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਛੂਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ।
2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1045-1050

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਲੇਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਉ
ਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ. ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ

H

ਵੰਡ ਜਾਂ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਲ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 71 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਏ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1985 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 649 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ
ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ 1, ਏ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ, ਇੱਕ ਲੇਗੇਟਸ, ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇੱਥੇ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMADHAN
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document